

Zdravotně
sociální fakulta
Faculty of Health
and Social Sciences

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

**Fenomén prostituce jako sociálně-patologický jev a
možnosti její regulace de lege ferenda**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Studijní program:

**SOCIÁLNÍ POLITIKA A SOCIÁLNÍ PRÁCE – SOCIÁLNÍ
PRÁCE VE VEŘEJNÉ SPRÁVĚ**

Autor: Nikola Willfurthová

Vedoucí práce: doc. JUDr. Roman Svatoš, Ph. D.

České Budějovice 2018

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci s názvem *Fenomén prostituce jako sociálně-patologický jev a možnosti její regulace de lege ferenda* jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby bakalářské práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé bakalářské/diplomové práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 13. 8. 2018

.....

Nikola Willfurthová

Poděkování

Touto cestou bych ráda poděkovala svému vedoucímu práce, panu doc. JUDr. Romanu Svatošovi, Ph.D. za jeho pomoc, rady a cenné připomínky, které přispěly k vypracování mé bakalářské práce.

Fenomén prostituce jako sociálně-patologický jev a možnosti její regulace de lege ferenda

Abstrakt

Cílem předkládané bakalářské práce s názvem Fenomén prostituce jako sociálně-patologický jev a možnosti její regulace de lege ferenda je zanalyzovat a porovnat českou právní úpravu týkající se prostituce se sousedními státy. Dalším cílem je zjistit názory studujících sociálních oborů na Zdravotně sociální fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a studujících Střední zdravotnické školy a Vyšší odborné školy zdravotnické České Budějovice na problematiku prostituce a její regulaci a identifikovat mezi nimi rozdíl.

Bakalářská práce je rozdělena na teoretickou a výzkumnou část. V teoretické části je nejprve vymezena definice prostituce, dále historický vývoj prostituce a dělení prostituce. Dále je v teoretické části vymezena definice regulace a uvedeny tři základní politické přístupy k řešení prostituce. V závěru teoretické části je uveden současný stav prostituce v České republice. Konkrétně jak se historicky vyvíjela právní úprava prostituce a jaké byly v minulosti předložené návrhy na regulaci prostituce. Poté byla vymezena současná právní úprava prostituce.

Výzkumná část je rozdělena na dvě části. V první části byla pro sběr dat použita kvalitativní strategie. Metoda sběru dat byla v první části provedena obsahovou a komparativní analýzou. Zdrojem dat jsou v první části zákony, vyhlášky, nařízení vlády a jiné právní normy jednotlivých zvolených států. Dále byly zdrojem publikace od organizací zabývajících se prostitucí jednotlivých zvolených států, data z odborných sborníků, časopisů a knih.

Druhá část je založena na kvantitativním výzkumu. Metoda sběru dat byla provedena dotazováním na základě vlastního dotazníku. Dotazník bych utvořen z uzavřených otázek.

V rámci výzkumu byly stanovené tyto výzkumné otázky a hypotézy:

V1: Jaký přístup uplatňují sousední země v oblasti právního řešení prostituce?

V2: Jak se staví studující sociálních oborů na Zdravotně sociální fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a studující Střední zdravotnické školy a Vyšší odborné školy zdravotnické České Budějovice k regulaci prostituce?

H1: Studující sociálních oborů ZSF JU a studující SZŠ A VOŠZ ČB se statisticky významně liší v preferenci přístupu státu k sex byznysu.

Kvalitativním výzkumem bylo zjištěno, že východní sousední země zaujímají stejný, tedy aboliční přístup, jako my. Naopak západní země mají odlišný a pokrokovější přístup v oblasti právního řešení prostituce.

Kvantitativním výzkumem bylo zjištěno, že neexistuje statisticky významný rozdíl v preferovaném přístupu státu k sexbyznysu mezi studujícími ZSF a SZŠ a VOŠZ ČB.

Klíčová slova

Prostituce; regulace; obchod s lidmi; kuplířství; trestní zákoník.

The Phenomenon of Prostitution as a Social-Pathological Phenomena and Possibilities of Its Regulation de Lege Ferenda

Abstract

The aim of the submitted bachelor thesis with the following title 'The Phenomenon of Prostitution as a Social-Pathological Phenomenon and Possibilities of Its Regulation de Lege Ferenda' is to analyze and compare the Czech legal adjustment dealing with prostitution with neighbouring states. Another aim is to determine the opinions of students dealing with social subjects at the Faculty of Health and Social Sciences of the University of South Bohemia in České Budějovice, and students at the School of Nursing and Vocational Nursing School in České Budějovice on the issue of prostitution, its regulation, and identify the differences.

The bachelor thesis is divided into a theoretical and a research part. First, the theoretical part defines prostitution, the historical development of prostitution, and division of prostitution. Further, the theoretical part defines regulation, and it lists three main political approaches to solving prostitution. The conclusion of the theoretical part presents the current situation of prostitution in the Czech Republic. Specifically, what the development of prostitution legislation was, and what suggestions to regulate prostitution were presented. Then, the current prostitution legislation was defined.

Research part is divided into two parts. In the first part, a qualitative strategy was used to collect data. Data collection method was done via content and comparative analysis in the first part. Laws, decrees, governmental regulations, and other legal norms of individual chosen states make up a data source within the first part. Further, expert collection, magazine and book data, and publications by organizations dealing with prostitution in individual chosen states, made up the sources.

V1: What approach is applied within legal solutions to prostitution in neighbouring countries?

V2: What approaches do students of social subjects at the Faculty of Health and Social Sciences of the University of South Bohemia in České Budějovice, and students at the School of Nursing and Vocational Nursing School in České Budějovice take towards prostitution regulation?

H1: Students of social subjects at the above-mentioned schools statistically differ significantly in their preferences to the state's approach to sex business.

The qualitative research has proven that Eastern neighbouring countries have the same, abolitionist approach, as we do. On the contrary, western countries have a different and a progressive approach within legal solution of prostitution.

Quantitative research has proven that there is no statistically significant difference in the preferred approach of state towards sex business among the students of the above-mentioned schools.

Key Words

Prostitution; regulation; human trafficking; pimping; the Criminal Code.

Obsah

Úvod.....	10
1 Současný stav	12
1.1 Definice prostituce.....	12
1.2 Historický vývoj prostituce	13
1.2.1 Starověk.....	13
1.2.2 Středověk.....	14
1.2.3 Novověk	14
1.2.4 Období světových válek.....	15
1.2.5 Historický vývoj prostituce v Čechách	16
1.3 Formy prostituce.....	16
1.3.1 Privátní prostituce	17
1.3.2 Hotelová prostituce	17
1.3.3 Bytová prostituce	17
1.3.4 Klubová prostituce	17
1.3.5 Pouliční a silniční prostituce	18
1.3.6 Dětská prostituce.....	18
1.3.7 Homosexuální prostituce.....	19
1.4 Regulace	19
1.4.1 Obecně k regulaci.....	19
1.4.2 Represivní přístup	20
1.4.3 Reglementační přístup.....	21
1.4.4 Abolický přístup.....	23
1.5 Současný stav prostituce v České republice	24
1.5.1 Historický vývoj právní úpravy v České republice.....	24
1.5.2 Současný stav právní úpravy v České republice	26
1.5.3 Trestné činy páchané na osobách provozující prostituci.....	26
1.5.4 Trestné činy páchané osobami prostituci provozujícími.....	27
1.5.5 Kuplířství.....	27
1.5.6 Obchodování s lidmi	28
1.5.7 Prostituce ohrožující mravní vývoj dětí	31
1.5.8 Zhodnocení české právní úpravy	31
1.5.9 Fenomenologie prostituce a trestných činů s ní spojených.....	32
2 Cíl práce a výzkumné otázky	34
2.1 Cíl práce.....	34
2.2 Výzkumné otázky	34

2.3	Hypotézy.....	34
3	Metodika práce a výzkumný soubor.....	35
3.1	Použití metody.....	35
3.2	Technika sběru dat.....	35
3.3	Výzkumný soubor.....	36
3.4	Etika.....	36
4	Výsledky.....	37
4.1	Obsahová a komparativní analýza.....	37
4.1.1	Slovenská právní úprava prostituce.....	37
4.1.2	Komparace slovenské a české právní úpravy prostituce.....	39
4.1.3	Německá právní úprava prostituce.....	39
4.1.4	Komparace německé a české právní úpravy.....	41
4.1.5	Rakouská právní úprava prostituce.....	42
4.1.6	Komparace rakouské a české právní úpravy.....	46
4.1.7	Polská právní úprava prostituce.....	46
4.1.8	Komparace polské a české právní úpravy.....	48
4.1.9	Celková komparace.....	48
4.2	Charakteristika respondentů výzkumného šetření.....	49
4.3	Popisná statistika.....	49
4.4	Statistické zpracování hypotéz.....	60
5	Diskuze.....	64
6	Závěr.....	69
7	Seznam použité literatury.....	70
8	Seznam příloh.....	75
9	Seznam obrázků a tabulek.....	78
10	Seznam zkratk.....	80

Úvod

Tématem bakalářské práce je fenomén prostituce jako sociálně-patologický jev a možnosti její regulace de lege ferenda. Prostituce se stává stále aktuálnější a je často diskutována. Proto je nutné jí věnovat dostatečnou pozornost.

Na úvod je nutné zmínit, že i když se v současné době používá pojem sexbyznys, bude v celé práci použit starší termín prostituce. Pojem prostituce je právní výraz, jelikož je obsažen v trestním zákoníku konkrétně v § 189 a 190. Práce je zaměřena převážně na právní problematiku, a proto bude použita tato právní terminologie.

Prostituce doprovází lidstvo už od starověku. V obecném pojetí je prostituce definovaná jako pohlavní styk s jinou osobou za úplatu. Jelikož je prostituce vážný sociální jev, snaží se státy po celém světě s tímto problémem různými způsoby vypořádat. Ukázalo se však, že žádná opatření nepřispěla k úplnému odstranění prostituce.

Můžeme se setkat s třemi základními přístupy k řešení prostituce. Represivní přístup je vyznačován snahou odstranit poptávku po sexuálních službách a následně tedy odstranit prostituci. Abolický přístup je uplatňován v České republice a je charakteristický tím, že prostituce v tomto případě není, až na výjimky, ani povolena ani zakázaná. Zaměřuje se pouze na doprovodné jevy. Při reglementačním přístupu je prostituce legální a úředně povolena jako podnikání.

V České republice se v minulosti vystřídal už několik právních přístupů a bylo předloženo několik návrhů na regulaci prostituce.

Česká právní úprava je zaměřena pouze na doprovodné jevy. Prostituce je spojena s několika trestnými činy. Mezi nejzávažnější patří obchod s lidmi, kuplířství a prostituce ohrožující mravní vývoj dětí.

Bakalářská práce je rozdělena na teoretickou a výzkumnou část.

Na začátku byl v teoretické části obecně definován pojem prostituce. Dále byl popsán historický vývoj prostituce od středověku až po období světových válek. Byl zpracován také historický vývoj prostituce v Čechách. Další část byla věnována formám prostituce, které jsou privátní, hotelová, bytová, klubová, pouliční a silniční. Samozřejmě je také uvedena dětská a homosexuální prostituce. V další části je definován pojem regulace a jsou popsány všechny možné právní přístupy týkající se prostituce.

V závěrečné části práce je popsán současný stav prostituce v České republice. Uvedeno je také, jak se u nás právní úprava prostituce historicky vyvíjela a jak zní současná právní úprava.

Bakalářská práce je zaměřená převážně na právní rámec prostituce. Cílem práce je na základě kvantitativního výzkumu zanalyzovat právní úpravu sousedních států a porovnat jí s naší právní úpravou. Následně zjistit názory studujících sociálních oborů na Zdravotně sociální fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a studujících Střední zdravotnické školy a Vyšší odborné školy zdravotnické České Budějovice na problematiku prostituce a její regulaci a identifikovat mezi nimi rozdíl.

1 Současný stav

1.1 Definice prostituce

O prostituci se často mluví jako o nejstarším řemesle na světě. Etologové dokonce zjistili, že prostituci podobné chování se objevuje i u některých primátů. Samice se pokoušejí využít své pohlavní vnady na to, aby od samce dosáhly určité výhody (Vaničková, 2007).

Výzkumy ukazují, že muži mají zřejmě větší sklon ke střídání partnerek. Tradiční morálka stále očekává, že muži mají vyšší sexuální aktivitu, a naopak ženy mají pasivní povolnost. To se stalo také obchodním artiklem a předmětem nabídky a poptávky. Prostituce je sexuálním trhem a také oázou svobody, kde může muž uspokojovat své sexuální tužby bez trvalých závazků. Tento obchod končí tím, že žena dostane za tyto služby zaplacené (Chmelík, 2003).

Obecná definice prostituce zní jako pohlavní styk s jinou osobou nebo více osobami za úplatu (Chmelík, 2003).

Tato definice se ještě doplnila o informaci, že nemusí jít pouze o soulož, ale může se jednat i o různé erotické masáže, dotyky na kterékoliv části těla nebo sebeukájení (Jelínek, 2017).

Prostitutka dostane jako úplatu buďto peníze, anebo může dostat i jiný naturální příjem, popřípadě i nějakou jinou protihodnotu (Chromý, 2011).

Prostituce se také dá označit jako právní vakuum. Z ekonomického pohledu prostituce spadá do oblasti nelegální ekonomiky. Podle organizace ROZKOŠ bez RIZIKA je v určitý moment připraveno poskytnout placenou sexuální službu 10 až 13 tisíc osob (Kutálková et al., 2016).

1.2 Historický vývoj prostituce

1.2.1 Starověk

Nejstarší příběh o prostituci vznikl ve starobabylonské době 1800 let př. Kr., který se nazývá Epos o Gilgamešovi. V tomto eposu jsou prostitutky pojmenovány jako kněžky (Vaničková, 2007).

Prostituce je typický výtvar vysoké kultury Mezopotámie, který se následně rozšířil do dalších kultur. V Babylonii se nacházel chrám bohyně Ištar, ve kterém se prostituce rozvíjela. V tomto chrámu se dívky učily uctívat bohy a byly zde centra obřadů plodnosti. Králové, aristokraté ale i muži z nižších vrstev si do chrámů chodili najímat dívky. Všechny chrámové kněžky si byly jisty tím, že svým posláním slouží bohům (Ridgal, 2000).

Největší roli hrály prostitutky v Korintu a Athénách. Prostituce neboli Venušina služba vládla ve starém Řecku nad všemi oblastmi života (Bassermann, 1993).

Filosof Solón využíval prostituci jako lék proti homosexualitě. Zřídil první nevěstinec a koupil do něj mladé otrokyně. Předepisování návštěv v nevěstinci jako lék, který Athéňané využívali velmi ochotně (Bassermann, 1993).

Netrvalo dlouho a začaly vznikat další veřejné domy, kde byla například pestřejší nabídka a více vyhlášené prostitutky. Venušiny služebnice se utvořily do tří skupin. První skupinou obyvatelek veřejných domů byly tzv. dikteriady, které měly nízké příjmy a vyhledávali je nižší úředníci. Druhou skupinu tvořily auletridy, které byly tanečnice, hráčky na flétnu a byly využívány převážně při slavnostech a hrách. A poslední, třetí skupinou, byly hetéry, které byly královnami mezi prostitutkami. Prostitutky byly pro Athény velmi důležité, protože odváděly velké daně. A proto Athény prostituci ochotně snášely. Později se musely tzv. dikteriady odlišit od počestných žen nošením zvláštního oblečení určité barvy. I veřejné domy musely mít označení například obrazem nebo reliéfem nad vchodem (Chmelík, 2003).

V Římě stanovovalo právo prostitutkám mimořádné postavení. Při zvláštních příležitostech např. při slavnostech, se objevovala veřejná prostituce. Až v 5. století před naším letopočtem byla v Římě prvně cenzura dozírající nad mravy. Nevěstky pak například nesměly uzavírat manželství nebo svědčit u soudu. V Římě nebyly za velký

luxus ani tak považovány prostitutky jako prostituující muži, kteří byli dováženi jako otroci a měli velkou cenu (Chmelík, 2003).

1.2.2 Středověk

I když ve středověku křesťanství pobízelo k odříkání a pohlavní zdrženlivosti, musela se církev s prostitucí smířit. Církev měla z prostituce jisté výhody. Papežská komora pronajímala správcům nevěstinců domy, ze kterých měla příjem. Světská i církevní komora zajišťovala stálou kontrolu nad prostitucí. Řemeslníci, měšťané, ale i duchovní měli touhu stýkat se s prostitutkami, a proto vznikly ženské domy. Zde pod dozorem pracovaly nevolnické ženy a dívky. Připomínalo to harémy. Zde si mohl muž za malou částku vybrat ženu, která se mu líbila (Ridgal, 2000).

Ve vrcholném středověku zřídili měšťtí hodnostáři pro vojáky, zámožné měšťany a cestující tzv. zábavní domy. Dívky v těchto domech měly spoustu výhod. Ženám se tam nesmělo ubližovat a okrádat je o výdělek. Město je dokonce chránilo před konkurencí domů vzniklých bez povolení. Prostituce měla tedy ve středověkém městě cechovní pravidlo a byla zatížena daněmi (Chmelík, 2003).

Prostitutky navštěvovali zejména vojáci a duchovní. Prostituci využívali kněží kvůli tomu, že se nemohli oženit a byli proto odkázáni na tyto služby. Ve vojsku byla také velmi velká poptávka po ženách. Tyto ženy musely ve vojsku i vařit, zametat, pečovat o nemocné, nosit jídlo a pití, čistit latríny apod. Dívky byly vždy pod dohledem muže, který je hlídal, jestli plní vše, co mají (Chmelík, 2003).

Ve středověku se ve větších městech vyvíjela i pouliční prostituce. Úřady bojovaly hlavně proti stylu oblékání prostitutek. Chtěly omezit, aby tyto ženy nevystavovaly příliš své půvaby, a aby si je lidé nespletli s počestnými dívkami. Proto dovolily, aby ženy mohly nosit na ulici jen krátkou tuniku a zakázaly jim nosit dlouhou jógu jako počestné matrony (Morus, 2007).

1.2.3 Novověk

Na počátku 15. století nacházely prostitutky své nejvěrnější klienty, což byli duchovní, vojáci, učenci a hodnostáři v Kostnici, kde se konal církevní koncil. Přesídlováním se ocitlo v Římě plno vzdělaných a emancipovaných žen, které měly klientelu na úrovni,

a kterým se říkalo kurtizány. Tyto ženy si pronajímaly hezké byty a žily v luxusu (Chmelík, 2003).

V této době musely prostitutky platit daně a musely být označené červenou stužkou nebo odznakem na rameni (Chmelík, 2003).

V 15. století se do Evropy dostala epidemie syfilidy, a proto se začala objevovat první opatření a nařízení proti tomuto onemocnění. Tato nemoc vyvolala strach a byla více účinnější než všechna předchozí nařízení, které zakazovaly prostituci (Chmelík, 2003).

Později v 17. a 18. století se pomocí speciálně proškolených prostitutek snažila získat zpět důvěru klientů. Prostituce se stala nejoblíbenější oblastí zábavního průmyslu. Prostitutky byly důležitou součástí státní politiky (Chmelík, 2003).

Velký odpor k prostituci měla Marie Terezie, která vydala nařízení a mravnostní zákony. Dodržování těchto nařízení kontrolovali strážci mravnosti. Ženy dostávaly tresty za provozování prostituce v podobě stříhání vlasů, nebo musely vykonávat nucené práce jako například veřejně čistit ulice. Některé prostitutky byly dokonce popraveny (Ehrlichová, 2014).

Nejznámějším místem lásky byla v 18. století Paříž. V roce 1836 ovšem všechny kurtizány z města vyhnali. Hlavní inspektor evidoval v Paříži pomocí seznamů všechny ženy vykonávající prostituci. Tento člověk měl povinnost měsíčně odeslat 300-400 dívek do špitálu, nebo za hranice města (Chmelík, 2003).

1.2.4 Období světových válek

V této době se začaly rušit nevěstince, protože společnost raději volila kvůli diskrétnosti tajnou prostituci a hodinové hotely. Začal ale vznikat nový druh nevěstince a nazýval se tzv. pojízdný polní puff. Vojáci se mohli s prostitutkami scházet, ale museli být pozorní, aby se nenakazili pohlavní nemocí. Prostitutky začaly být také nasazovány jako vyzvědačky tajných informací od důstojníků (Chmelík, 2003).

Během války se tvořil nový názor-abolicionismus. Zastánci tohoto názoru navrhovali zakázat prostituci a trestně jí stíhat. Povedlo se jim pouze zrušit nevěstince. Ovšem kvůli tomuto zákazu se zase rozrostla pouliční prostituce ve velkoměstech. V dubnu 1946 se objevilo v zákoně, že se musí uzavřít veřejné domy. Došlo kvůli tomu ale k nárůstu prostitutek v ulicích, homosexuality a počtu nakažených syfilidou (Chmelík, 2003).

Jen nacistickému Německu se povedlo téměř odstranit prostituci, protože všechny ženy vykonávající prostituci a pasáky posílali do koncentračních táborů. Po válce se prostitutky začaly objevovat v bytech a v apartmánech (Chmelík, 2003).

1.2.5 Historický vývoj prostituce v Čechách

Ve středověku se nejstarší řemeslo objevovalo zejména ve městech. Na vesnicích prostituci prakticky neznali. Dívky se rozhodovaly vykonávat prostituci, protože toužily po snadnějším životě a větších penězích. Objevovala se už ale také nucená prostituce. Dívky musely touto službou hradit dluhy za své manžely nebo otce (Chmelík, 2003).

Praha se stala významným evropským univerzitním městem, a proto zde narostl počet prostitutek (Chmelík, 2003).

V době, kdy v Čechách byli husité, došlo k vyhnání všech prostitutek z Prahy a k rozboření nevěstinců. Za vlády Zikmunda Lucemburského začala být prostituce opět v rozkvětu. Prostitutky musely mít viditelné označení a arcibiskup Jan Rokycana chtěl opět zřídit radní mravní úřad. V 16. století se císařský dvůr z Vídně přesídlil do Prahy. To znamenalo větší nárůst prostituce, ale zároveň i novou hrozbu syfilidy. Nejstarší řemeslo přežilo i třicetiletou válku a morovou epidemii (Chmelík, 2003).

V této době se prostituce nejvíce objevovala v pohraničních městech např. v Liberci, na severu Čech v hornickém revíru-Most a ve městech svázaných s rozvojem těžkého průmyslu. Tímto průmyslem se totiž do měst hrnulo velké množství mužů a ti vytvářeli velkou poptávku po ženách (Myška, 2006).

1.3 Formy prostituce

Prostituci je možné rozdělit podle několika kritérií. První dělení se rozděluje podle subjektu poskytující prostituci. Jedná se o ženskou, mužskou a dětskou prostituci. Další dělení je na základě prostředí, ve kterém jsou poskytovány placené sexuální služby. Druhé dělení je stejné jak pro ženy provozující prostituci, tak i pro muže, kteří poskytují placené sexuální služby (Chmelík, 2003).

1.3.1 Privátní prostituce

Na privátech se nachází tzv. prostitutky na úrovni. Tyto ženy mají svou malou skupinu stálých zákazníků, které mohou například i reprezentovat při jejich společenských povinnostech atd. (Chmelík, 2003).

Placené sexuální služby poskytují v soukromých bytech nebo domkách, které si pronajímá jedna či více prostitutek a dělí se společně o náklady spojené s provozem privátu. Může ale také jít o privát, kde zajišťuje chod další osoba, která si najímá ženy k práci. Priváty inzerují kontakty, na které zákazník zavolá a domluví si schůzku buďto přímo s ženou poskytující prostituci, nebo přes operátorku, která má většinou na starost více privátů (Kutálková et.al., 2016).

1.3.2 Hotelová prostituce

Tato forma prostituce je podobná jako privátní. Rozdíl je v tom, že jejich zákazníci je nenavštěvují pravidelně. Hotelové prostitutky mají většinou poměrně vysoké vzdělání. Mají dobré vystupování a jejich úroveň se odvíjí podle hotelů, kde prostituci poskytují a také podle klientů, kteří je navštěvují. Jejich klienti pochází většinou z ciziny, proto některé ženy umí i jeden nebo více světových jazyků. Z této formy prostituce těží často i další osoby. Jedná se například o taxikáře, recepční a další personál pracující v hotelu (Chmelík, 2003).

1.3.3 Bytová prostituce

Placené sexuální služby poskytují ženy přímo ve vlastních bytech. Do bytové prostituce je možné zařadit i dětskou prostituci. Tato forma je často prováděna za přítomnosti třetích osob. Poměrně časté je, že manželé dělají pasáky svým ženám nebo dětem. Často se také jedná o poskytování hromadného sexu. V bytové prostituci se často objevuje majetková trestná činnost, protože klienta v bytě okradou. Dále je běžné, že ženy provozují prostituci za přítomnosti svých dětí, a proto ohrožují mravní výchovu mládeže. Bytová prostituce tedy nese rizika kriminální, zdravotní ale i sociální (Chmelík, 2003).

1.3.4 Klubová prostituce

Kluby jsou podniky různých velikostí, kterým se v České republice říká noční kluby nebo také night cluby, kabarety, erotické podniky, masážní salony atd. Některé podniky mají specializaci pouze třeba na striptýz nebo wellness služby. Stále je ale největší převaha

nabídek sexuálních služeb, které obsahují přímý sexuální kontakt s prostitutkou a klientem (Kutálková et.al., 2016).

V klubech je většinou vytvořený systém řízení a pozic. Objevují se tam manažerské pozice, recepční, bezpečnostní pracovníci, barmanky apod. (Kutálková et.al., 2016).

V těchto klubech vykonávají prostituci zejména cizinky, které jsou do prostituování často donuceni. Tato forma prostituce je úzce spojena s obchodem s lidmi, násilím a vydíráním. Některé ženy byly do klubu zláhány podvodným způsobem, a tak v začátcích provozování prostituce mnohdy dochází v klubech k trestnému činu znásilnění (Chmelík, 2003).

1.3.5 Pouliční a silniční prostituce

V tomto druhu prostituce se objevuje nejvíce problémů. Pouliční prostituci vykonávají většinou mentálně zaostalé a sociálně nevyspělé osoby, které nemají ani příliš vysoký věk. Tyto osoby mají i nízkou intelektuální úroveň, nízké nebo žádné vzdělání. Ženy poskytují pohlavní styk i jiné formy sexuálního styku téměř kdekoli a je jim jedno komu (Chmelík, 2003).

Dříve se nacházely prostitutky zejména ve velkých městech (Praha, Brno), dále u benzinových pump a na odstavných parkovištích. Velká většina se také nacházela v příhraničních městech sousedících s Rakouskem nebo Německem, například České Velenice, Dolní Dvořiště, Dubí, aj. (Kutálková et al., 2016). Dnes většina obcí a měst prostituci reguluje obecně závaznými vyhláškami, tudíž se tato forma prostituce téměř nevyskytuje.

1.3.6 Dětská prostituce

Dětskou prostitucí se rozumí zneužití dítěte k pohlavnímu styku nebo různým sexuálními praktikám. Dítěti je za tyto sexuální služby zapláceno nebo dostane jiné výhody či odměny. Bez rozdílu, jestli si platbu nebo odměnu převezme či využije dítě nebo třetí osoba. Tato forma prostituce se vyskytuje převážně v oblastech, kde je větší míra nabízení prostituce dospělých osob. „Klienti“, tedy osoby, které platí za pohlavní styk s dítětem, se dají trestně postihnout. Dítětem se rozumí osoba mladší 18 let (Vaníčková, 2007).

Mezi příčiny nabídky dětské prostituce se dá zařadit špatná sociálně-ekonomická situace některých komunit nebo sociálních skupin, kde se objevuje nezaměstnanost, nízká úroveň

bydlení a také nízké vzdělání. V těchto komunitách často dochází k rozpadu společenských hodnot, norem a objevují se zde sociálně patologické jevy jako je alkoholismus, závislost na drogách apod. (Blatníková, 2009).

Dětská prostituce se dá rozdělit do dvou základních forem. První forma je dobrovolná prostituce, kterou poskytují děti ve věku 15-18 let a řeší tím svou ekonomickou situaci. Děti berou prostituci jako snadný způsob, jak si vydělat peníze. Dětskou prostituci poskytují zejména děti na útěku z dětských domovů nebo ze svých rozpadlých a nefunkčních rodin (Blatníková, 2009).

Ve světě je největším rájem pro sexuální turisty vyhledávající dětskou prostituci Thajsko, Kambodža, Barma a Čína. V Brazílii pracuje v sexuálním průmyslu kolem 250 až 500 tisíc dětí. V Indii podle odhadů až 500 tisíc dětí apod. (Vaničková, 2007).

1.3.7 Homosexuální prostituce

Homosexuální prostituci poskytují chlapci, kteří ale většinou nejsou homosexuálové. Muži tuto formu prostituce, i přesto, že homosexuálové nejsou, poskytují z komerčních důvodů (Vaničková, 2007).

Tuto formu prostituce můžeme nalézt v tzv. salonní prostituci. To jsou různé gay kluby a eskortní služby. Nově se také objevují „veřejné domy“, které navštěvují pouze homosexuální zákazníci. Největší počet homosexuálních prostitutů se ale nachází na ulici. Z mezinárodních statistik vyplývá, že tito chlapci pochází z dysfunkčních rodin nebo jsou bez domova. Chlapci poskytují homosexuální prostituci nejčastěji ve věku 17 až 20 let (Vaničková, 2007).

V homosexuální prostituci je největší riziko přenosu pohlavně přenosných chorob například i AIDS (Chmelík, 2003).

1.4 Regulace

1.4.1 Obecně k regulaci

Prostituce je vážný sociální jev, který nese sociální, zdravotní a bezpečnostní rizika. Prostituce je nebezpečná hlavně z důvodu šíření infekčních pohlavně přenosných chorob. Další problém je ekonomický, protože výdělky z poskytování prostituce nejsou evidovány úřady státní správy, a proto z nich prostitutky neplatí daně. S prostitucí také

souvisí narušování veřejného pořádku, páchaní trestné činnosti či drogová toxikomanie a alkoholismus (Chmelík, 2002).

Již od nepaměti se svět pokouší s tímto sociálním jevem různými způsoby bojovat. Prostituce už byla v některých státech legální, jinde byla kriminalizována a některé státy ji tiše tolerovaly. Bohužel ale žádné opatření nevedlo k očekávaným cílům a odstranit prostituci se nikdy nepodařilo (Mittlöhner, 1999).

Nedostatek legislativy je v současnosti silně pocíťován a projevem jsou snahy, jak tuto činnost upravit novými zákonnými normami (Mittlöhner, 1999).

Ve světě se můžeme setkat se třemi základními přístupy. Ukázalo se, že všechny přístupy jsou předmětem kritiky. Všechny právní úpravy mají své výhody i nevýhody. Žádný přístup tedy není dokonalý. Důvodem neúspěchu u jednotlivých právních úprav jsou zřejmě nedostatečně implementované předpisy a absence koordinovaného přístupu v uplatňování zákona (Kutálková et.al., 2016).

Prvním přístupem je reglementace. V tomto případě je prostituce podřízena státní kontrole. Vytváří se průhlednější prostředí, které redukuje aktivity struktur organizovaného zločinu (Urban, Dubský, 2008).

Druhým přístupem je abolicie. Aboliční přístup se zaměřuje na doprovodné jevy spojené s prostitucí. Problém prostituce se ale tímto přístupem neřeší (Urban, Dubský, 2008).

Represe je poslední přístup, který prostituci kriminalizuje. Problémem represe ale je, že se prostituce přesune do ilegality (Urban, Dubský, 2008).

1.4.2 Represivní přístup

Stát v tomto případě vidí prostituci jako formu násilí, které páchají muži na ženách. Snahou tohoto opatření je snížit poptávku po sexuálních službách, tedy snaha odstranit prostituci. Samotným osobám, vykonávající prostituci, nejsou ukládány sankce. Kriminalizovány jsou zákazníci, kteří vyhledávají a nakupují sexuální služby. Dále jsou také trestně postižitelné osoby, které organizují prostituci např. provozovatelé night klubů apod. Represivní legislativa většinou nerozlišuje dobrovolnou nebo nedobrovolnou prostituci, protože v obou případech je prostituce vnímána jako sociálně patologický jev. Ve státech, kde je prostituce kriminalizována, se nemohou ženy, které nabízejí placené sexuální služby zaregistrovat a odvádět daně z výdělků, které touto cestou získají. Stát

prostituci hodnotí jako společensky škodlivou, a proto z ní nechce vydělávat (Havelková, 2014).

Represe ale problém prostituce většinou nevyřeší, protože se pouze přesouvá do tajnosti. Tímto opatřením dochází k ještě větší stigmatizaci osob provozující prostituci a také dochází ke zvyšování rizik, jako je násilí, loupeže, potírání pohlavních nemocí atd. (Kutálková et.al, 2016).

Hlavní příčinou růstu násilí může být snížení poptávky normálních klientů, protože se bojí trestního stíhání. Dochází tedy i k celkovému snížení poptávky, a tudíž i k snížení cen za poskytnutí sexuálních služeb. Prostitující osoba se musí s klientem domluvit na poskytnutí sexuálních služeb za co nejkratší dobu a pro prostitutky je pak obtížné poznat, jestli je pro ně zákazník nebezpečný či nikoliv (Havelková, 2014).

Represivní opatření neumožňuje osobám provozující prostituci dobrý přístup k sociálním a zdravotním službám a dochází proto k výraznému porušování lidských práv. Jejich práci sice stát toleruje, ale nerespektuje jejich přání a volby (Kutálková et.al., 2016).

Negativním jevem tohoto opatření je také fakt, že pouliční prostitutky začaly být více závislé na kuplířích. Důvodem je, že se nemohou nabízet s takovou otevřeností jako v minulosti. Na druhou stranu je pro kuplíře ve státě s represivním opatřením těžší najít klienty, a proto došlo ke snížení rozsahu obchodování s lidmi. Dalším negativním jevem je, že se prostituce přesunula do podzemí. A proto je obtížnější nalézt a vyšetřit případy kuplířství a obchodování s lidmi. Jedním ze způsobů, jak odhalit tyto trestné činy by bylo, kdyby zákazníci svědčili u soudu. To ale v případě represivního opatření neudělají, protože by se sami přiznali k trestné činnosti (Havelková, 2014).

Tento přístup je uplatňován ve Švédsku, Norsku, Itálii, dále také na Islandu a v Severním Irsku (Havelková, 2014).

1.4.3 Reglementační přístup

Tento přístup si bere za cíl regulovat poskytování sexuálních služeb a zlepšování postavení sexuálních pracovníků formou legalizace. Prostituce je tedy v tomto případě za určitých daných podmínek legální a úředně povolená jako podnikání (Mitlöhner, 1999).

To znamená, že prostitutky mají stejná práva a povinnosti jako ostatní zaměstnanci. Také mohou vstoupit do systému sociálního, důchodového a zdravotního pojištění (Kutálková et.al, 2016).

Podnikatelé mohou také legálně provozovat sex-podniky, ale taktéž za určitých podmínek. Jednou z podmínek je určení míst, kde se nesmí sex-podniky provozovat např. místa určená pro bydlení (Kutálková et .al, 2016).

Současně některé státy s reglementačním přístupem začaly přísněji trestat nedobrovolnou prostituci (Havelková, 2014).

Mezi zamýšlené výhody reglementační úpravy je dále očekávaný pokles trestných činů, které se vážou k prostituci. Konkrétně se jedná o nedobrovolnou prostituci, prostituci migrantek bez legálního povolení a dětskou prostituci. Tento zákon se také snaží o účinnější kontrolu nad prostitucí s úmyslem zlepšení ochrany lidských práv (Havelková, 2014).

Změny zákona na reglementační přístup byly průběžně hodnoceny. Z hodnocení vyplývá, že díky legalizaci nejsou prostitutky tolik stigmatizovány. Dále došlo k posílení postavení prostitutek. Výhodou tohoto posílení je například to, že se prostitutky nebojí podat stížnost na policii, když je proti nim spácháno násilí. Taktéž nemají strach stěžovat si na osobu, která je zaměstnává, když dojde k porušení pracovních podmínek (Kutálková et.al, 2016).

Jako každý přístup má i tenhle různé nevýhody. Ukázalo se, že tímto opatřením pravděpodobně došlo k podpoře růstu trhu s poskytováním sexuálních služeb. Prostitutkám začaly vadit časté kontroly, a tak přestaly být ochotny dodržovat předpisy. Snížil se počet podniků s licencí a prostituce se tajně začala nabízet v kavárnách, saunách, soláriích a přes internet, a to snížilo kontrolním orgánům možnosti dokazování, když zde dochází k trestněprávnímu chování (Kutálková et.al, 2016).

V Nizozemí se také legalizace dočkala kritiky od místopředsedy vlády. Podle jeho názoru se Nizozemí s jeho tolerantním přístupem k prostituci stává zároveň komplicem obchodu s lidmi. Nizozemí se stalo cílovou zemí pro německé pasáky, kteří do Amsterdamu přišli rozšířit své podnikání. Bylo hned jasné, že legalizací se prostituce nevymýtila a vyšly zde najevo případy násilných aktivit spojených s obchodem s lidmi (Kleemans, Huisman, 2015).

Pro legalizaci se rozhodly státy jako Německo, Nizozemí, Švýcarsko, Rakousko, Maďarsko, Nevada (USA) aj. (Kutálková et.al, 2016).

1.4.4 Abolický přístup

V tomto přístupu není prostituce ani zakázána, ani povolena. Osoby, které si vydělávají prostitucí, se nedopouštějí trestného činu a nemohou za to být kriminalizovány. Legislativa je zaměřená pouze na doprovázející jevy, které se k prostituci vážou (Urban, Dubský, 2008).

Mezi tyto doprovázející jevy patří např. trestný čin obchodování s lidmi, kuplířství, prostituce ohrožující mravní vývoj dětí, anebo potírání pohlavních nemocí atd. Prostitutky si musí dát pozor, kde sexuální služby poskytují. V případě poskytování sexuálních služeb v blízkosti škol, školských zařízení či míst, která jsou určena pro pobyt nebo návštěvu dětí hrozí prostitutkám trestní postih. Taktéž se mohou prostitutky dopustit přestupku, pokud nabízejí sexuální služby na místech, kde je to zakázáno obecní vyhláškou (Chmelík, 2003).

Trestní právo postihuje osoby, které zajišťují pracovní podmínky prostituujícím osobám, nebo mají zisk z poskytování sexuálních služeb jinou osobou, která s poskytováním prostituce souhlasila. Tyto osoby se v tomto případě dopouští trestného činu kuplířství. Pokud dochází k nucené prostituci, tedy k prostituci, kdy osoba s poskytováním sexuálních služeb nesouhlasila, jedná se o trestný čin obchodování s lidmi (Havelková, 2014).

I tento přístup má několik nevýhod. Sexuální pracovnice například nemohou uzavřít pracovní smlouvu, která by chránila jejich zájmy a garantovala jim vyplacení peněz, platbu pojištění a daní. Také se nemohou dožadovat hygienického a bezpečnostního standardu na pracovišti (Kutálková et.al, 2016).

Vyhlášky proti prostituci se zase zaslouhují za to, že jsou prostitutky vytlačovány z veřejného prostoru a vyhledávají skrytější a zároveň tedy i více nebezpečná místa, která se nachází za hranicemi města. Prostitutky se kvůli pokutám za spáchané přestupky neustále zadlužují a pak nemohou dostat byt od města. Další problém spočívá v tom, že se sexuální pracovnice bojí hlásit trestnou činnost, protože mají nedůvěru k policii. Jak bude zmíněno dále, aboliční přístup je uplatňován v České republice (Kutálková et.al., 2016).

1.5 Současný stav prostituce v České republice

1.5.1 Historický vývoj právní úpravy v České republice

Každá lidská společnost, každý stát se již od nepaměti snaží s prostitucí různými způsoby vypořádat. Tato snaha trvá již tisíce let. Určitě někdy přinesla malý úspěch, ale zároveň to ukázalo, že je prostituce nezničitelná (Lenderová, 2002).

V České republice už bylo několik právních přístupů. V období Rakouska-Uherska zde byl reglementační přístup. Prostitutky se musely zaregistrovat a povinně chodit na lékařské prohlídky. Pokud nedodržovaly tyto povinnosti, dostávaly sankce. Prostituce mohla být provozována jen ve vymezených prostorách. Dále legislativa vytvářela podmínky i pro provoz veřejných domů. Tento režim kritizovalo za první republiky mnoho lidí, a dokonce i tehdejší prezident T. G. Masaryk (Lenderová, 2002).

Změna reglementačního přístupu na aboliční proběhla v roce 1922. Stát se zejména snažil o navrácení prostitutek do normálního života. Byly posílány do Ústavů pro nápravu prostitutek. Veřejné domy byly zrušeny a jejich provozování bylo trestáno jako kuplířství. Nabízení a poskytování sexuálních služeb nebylo trestně stíháno. Trestalo se pouze závažné jednání ohrožující veřejné zdraví, mravní vývoj mládeže a veřejnou morálku. Tato legislativa byla uplatňována až do roku 1956. V ČSR se dále trestalo soustavné vyhýbání se poctivé práci a získávání peněz nečestným způsobem. Dále byla prostituce až do roku 1990 stíhána jako příživnictví (Havelková, 2004).

V roce 1990 byl trestný čin příživnictví zrušen a zároveň i diskriminační trestní postihování homosexuální prostituce.

Dne 1. 1. 2010 nabyl účinnosti nový trestní zákoník, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“ nebo „TZ“), který nově obsahoval nový trestný čin dle § 190 TZ „prostituce ohrožující mravní vývoj dětí“. Legislativa trestně postihuje prostituující osoby a kuplíře, ale úplně ignoruje zákazníky, a proto je tato právní úprava brána jako diskriminující a neřídí se principem rovnosti pohlaví, který je v ústavě (Havelková, 2014).

Trestný čin obchod s lidmi je vymezený v mezinárodních úmluvách. Česká republika podepsala Úmluvu OSN o nadnárodním organizovaném zločinu v prosinci 2000 a Palermský protokol v roce 2002. Česká republika je také vázána Úmluvou o potlačování

a zrušení obchodu s lidmi a využívání prostituce druhých osob. Tato Úmluva je z roku 1949 (Havelková, 2014).

V minulosti byl trestný čin obchodování s lidmi v trestním zákoníku pojmenován jako obchod se ženami. Poté ale prošel novelou a dostal nový název obchodování s lidmi za účelem pohlavního styku. Nemělo by se totiž rozlišovat, zdali jde o muže, ženu nebo dítě. Zároveň se touto novelou zajistila rovnost pohlaví, která je vyžádána v Listině základních práv a svobod (Trávníčková, 2004).

V roce 2004 tzv. Euronovela název zase pozměnila pouze na „obchodování s lidmi“. Nejednalo se už pouze jen o pohlavní styk, ale rozšířilo se to o další formy vykořisťování například otroctví (Havelková, 2014).

V dalších letech se zase usilovalo o kriminalizaci prostituce. Toto projevilo již v roce 1995, kdy poslanci podali návrh, aby se rozšířilo ustanovení o trestném činu „ohrožení pohlavní nemocí“. Tento návrh měl trestně postihnout i osoby, které ohrozí jiné pohlavní nákazou při poskytování prostituce. Dále obsahoval i návrh, aby se osoby, které jsou podezřelé z prostituce, na policejní vyzvání podrobily dermatovenerologickému vyšetření. Tento návrh byl ale nakonec stažen (Havelková, 2014).

Návrh z roku 2008 chtěl kriminalizovat širší okruh, prostitutky, ale i zákazníky. Ukázalo se, že tento návrh je velmi nespravedlivý. Prostitutky mohly být trestně stíhány za pouhé „nabízení se“, ovšem zákazník by byl potrestán až za „přijímání prostituce“ (Havelková, 2014).

V České republice byly také snahy prostituci regulovat. Tyto snahy se objevily už v devadesátých letech. Avšak regulační návrh Ministerstva spravedlnosti byl v roce 1994 zamítnut. Další návrh o regulaci se objevil v roce 1999, dále pak v roce 2005 a 2008. Žádný z těchto návrhů neprošel. V roce 2013 byl předložen návrh od zastupitelstva hlavního města Prahy, ale také se ukázalo, že i přes veškeré snahy by bohužel došlo k tomu, že díky předloženému návrhu by měly prostitutky život obtížnější a situaci by to nevyřešilo (Havelková, 2014).

1.5.2 Současný stav právní úpravy v České republice

V České republice, jak už bylo zmíněno, je uplatňován abolický přístup. Fenomén prostituce není v české legislativě komplexně právně upravený, regulovaný ani zakázaný. Přesto ale může být prostituce za konkrétních podmínek trestným činem či přestupkem. Stát nepostihuje prostituci jako takovou, ale pouze doprovodné jevy. Jedná se o trestné činy: znásilnění, pohlavní zneužití, kuplířství, obchod s lidmi, zbavení a omezování osobní svobody, zavlčení do ciziny, vydírání, svádění k pohlavnímu styku, prostituce ohrožující mravní vývoj dětí, loupež, krádež, ohrožování mravnosti a ohrožení pohlavní nemocí. Dále se také jedná o trestné činy, které s ní souvisejí nepřímě. Jedná se o trestný čin: nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy, šíření toxikomanie, opuštění dítěte či výtržnictví (Šámal, 2012).

Přestupku se mohou dopustit osoby poskytující sexuální služby, zejména když dochází k rušení nočního klidu, nebo pokud povzbuzují veřejné pohoršení. Také samotné obce dostaly pravomoc si pomocí obecně závazných vyhlášek regulovat nabídku a poskytování placených sexuálních služeb na veřejnosti na jejich území (Urban, Dubský, 2008).

Od roku 2007 mohou obce celoplošně prostituci na svém území zakázat. Již pár let je poměrně běžné, že obce zavádí vyhlášky, které obsahují zákaz veřejného nabízení prostituce. Tyto vyhlášky už uplatňují města jako Praha, Plzeň, Chomutov atd. Za přestupek mohou prostitutky dostat blokovou pokutu ve výši 500 až 1000 korun. Pokud ale žena s přestupkem nesouhlasí, je dále tato věc řešena ve správním řízení a pokuta se může vyšplhat až na několik desítek tisíc korun (Kutálková et.al., 2016).

1.5.3 Trestné činy páchané na osobách provozující prostituci

Jedná se zejména o trestné činy proti lidské důstojnosti, které se nachází v III. Zvláštní části trestního zákoníku, konkrétně jde o trestný čin znásilnění dle § 185. Znásilněním se rozumí donucení k pohlavnímu styku násilím, pohrůzkou násilí nebo jiné těžké újmy na zdraví. K tomuto trestnému činu dojde, i když pachatel zneužije bezbrannosti osoby. Vyšší trest dostane pachatel, pokud spáchá tento trestný čin na dítěti mladším 15 let či tímto činem způsobí těžkou újmu na zdraví nebo dokonce smrt. Dále trestný čin pohlavní zneužití dle § 187 TZ. Tímto se rozumí pohlavní zneužití různými způsoby či vykonání soulože s dítětem mladší 15 let. Zejména trestný čin kuplířství dle § 189 TZ (Jelínek, 2017).

Dále do tohoto souhrnu patří trestné činy proti svobodě, které spadají pod hlavu II. díl I. Zvláštní části trestního zákoníku. Nejzávažnější trestný čin z této skupiny je obchod s lidmi § 168 TZ, ke kterému se vážou další trestné činy jako zbavení a omezování osobní svobody dle § 170 TZ a § 171 TZ, zavlčení dle § 172 TZ nebo také vydírání dle § 175 TZ (Jelínek, 2017).

Nelze opomenout také trestný čin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 TZ nebo svádění k pohlavnímu styku § 202 TZ (Šámal, 2012).

1.5.4 Trestné činy páchané osobami prostituci provozujícími

Do této skupiny patří trestné činy, jako je loupež dle § 173 TZ a krádež § 205 TZ. Velmi častý je způsob, kdy prostitutky vylákají své zákazníky do hotelového pokoje, tam je omámi a uspí chemickou látkou, kterou přimíchají do pití. Zákazníci jsou pak bezbranní a prostitutky je lstivě okradou (Šámal, 2016).

Dále se prostituující osoby mohou dopustit trestného činu prostituce ohrožující mravní vývoj dětí dle § 190 TZ. Častý je také trestný čin ohrožení pohlavní nemocí § 155 TZ (Šámal, 2016).

1.5.5 Kuplířství

Dle trestního zákoníku se za pachatele tohoto trestného činu považuje ten, kdo jiného přiměje, zjedná, najme, zláká nebo svede k provozování prostituce, nebo kdo kořistí z prostituce provozované jiným (Chmelík, 2003).

Tento trestný čin lze charakterizovat jako jednání pachatele, který druhou osobu zjedná, přiměje nebo svede, aby provozovala prostituci, zároveň z této výdělečné činnosti druhé osoby kořistí a má tedy z toho neoprávněný majetkový prospěch. Pachatel přiměje ženu k prostituci pomocí svého vlivu, který může vyústit až ke zneužívání závislosti ženy na pachateli a formám fyzického nátlaku. Mezi přímé formy fyzického nátlaku se řadí například násilí nebo pohrůžka samotného násilí (Chmelík, 2003).

Není ale podmínkou, že musí pachatel majetkový prospěch požadovat nebo vynucovat například násilím, nebo pohrůžkou, stačí, že samotnou prostituci umožňuje a opakovaně za ní přijímá úplaty (Mitlöhner, 1999).

Za kořistění se nemusí považovat jen odvádění podílu z poskytování prostituce, ale také například získání honoráře od prostitutky nebo samotného klienta, když pachatel zabezpečí dopravu zákazníků prostitutce (Chmelík, 2003).

Pachateli trestného činu kuplířství se mohou stát osoby blízké oběti, ale i osoby, které ženy neznají. Mohou to být například majitelé domů, restaurací, recepční, nebo i taxikáři, kteří ženu s klientem odvezou apod. (Chmelík, 2003).

Kuplíři, kteří jsou partneři nebo manželé prostitutek, porušují zákon, ale není u nich tak velká pravděpodobnost, že použijí fyzického násilí. Oběťmi kuplířství se stávají nejvíce pouliční prostitutky a mladé ženy. Mnoho kuplířů je zapojena do obchodu s drogami a někteří jsou i drogově závislí a využívají drogy jako prostředek vynucené poslušnosti prostitutek (May et al., 2002).

Pachatelé, kteří páchají trestný čin kuplířství, se dostávají opakovaně do rozporu se zákonem, ale jen malá část pachatelů se dostane k policejnímu vyšetřování. Kuplířství je těžko zjištělné. Objasněnost trestného činu kuplířství je kolem 75 %. Přičemž mnoho pachatelů jsou recidivisté (Svatoš, 2012).

1.5.6 Obchodování s lidmi

Trestný čin obchodování s lidmi je obsažen v trestním zákoníku v § 168, a za pachatele je považován, ten: *kdo přiměje, zjedná, najme, zláká, svede, dopraví, ukryje, zadržuje, přijme nebo vydá dítě, aby ho bylo užito a) jiným k pohlavnímu styku nebo k jiným formám sexuálního zneužívání nebo obtěžování anebo k výrobě pornografického díla, b) jiným k odběru tkáně, buňky nebo orgánu z jeho těla, c) k službě v ozbrojených silách, d) k otroctví nebo nevolnictví, nebo e) k nuceným pracím nebo k jiným formám vykořisťování, anebo kdo kořistí z takového jednání (§ 168, TZ).*

Obchod s lidmi je spojen s významným porušováním lidských práv a porušováním lidské důstojnosti. Obchod s lidmi zahrnuje i zneužívání, podvádění, které se vztahuje k pracovním podmínkám nebo povaze nabízené práce, dále praktikování násilí, pohrůžek a nátlaku. Ve většině případů se jedná o obchodování se ženami za účelem nucené prostituce (Bureš, 2009).

Nemusí jít ale pouze jen o prostituci, ale jsou tam obsaženy i všechny možné nucené práce například v zemědělství, oděvním nebo zpracovatelském průmyslu, kdy jsou

obchodované osoby zneužívány a nuceny k práci nedobrovolně a jsou vymáhané násilím. Může se také jednat o obchodování za účelem fingování sňatků. Obchodníci se v takovém případě představí jako sňatkový zprostředkovatelé a slíbí ženám bohaté partnery. Ženy s těmito cizinci pak uzavřou sňatek a odjedou s nimi do jiného státu, kde je jiná kultura. Jejich noví manželé mohou mít už další manželky, nebo to mohou být pasáci. Ženy jsou pak skutečné otrokyně (Trávníčková, 2004).

Tento trestný čin se ve střední a východní Evropě stále rozrůstá. Důvodů proč se obchod s lidmi neustále rozvíjí je několik. Za přímý důsledek se považuje především nerovnováha mezinárodních ekonomických vztahů. Lidé, kteří žijí ve státech, které jsou ekonomicky slabé a politicky nestabilní, jsou ochotni pro zlepšení své životní situace udělat cokoli. Někdy ženy opouští svou zemi proto, aby vydělaly více peněz a mohly v budoucnu poslat děti do školy nebo zaplatit výdaje na lékařskou péči o člena rodiny. Proto jsou někdy vystaveni riziku, že se dostanou do rukou osobám, co obchodují s lidmi. Taktéž v průmyslových zemích roste nežádoucí tendence využívání levných pracovních sil. Gender diskriminace a nedostatečný přístup ke vzdělání a pracovním příležitostem v zemi původu jsou důvodem toho, proč jsou obzvláště ženy nejvíce zranitelné a stávají se obětmi obchodování s lidmi. Obchod se ženami a obchod s drogami se řadí mezi nejvýnosnější artikl (Trávníčková, 2004).

V posledních letech se ukázalo, že v erotickém průmyslu dochází někdy až k extrémním formám zneužívání. Ženy se mohou stát sexuálními otrokyněmi, protože je s nimi obchodováno za účelem sexuálního vykořisťování. Obchod s lidmi se vyskytuje skoro ve všech zemích a ublíží to až desetitisícům žen a dětí (Davidson, 2006).

Děti, se kterými se obchoduje, jsou ve věkovém rozmezí od dvou do sedmnácti let. Nejvíce se ovšem obchoduje s dětmi ve věku 14 –17 let. Některé děti chtějí zejména do USA migrovat samy, protože mají vidinu, že by mohly vydělat peníze a pomoci tak svým rodinám v nouzi. Bohužel v některých případech pašují a prodávají své děti jejich vlastní rodiče (Goździak, 2016).

V České republice nastal velký vzestup prostituce a obchodu s lidmi na začátku 90. let. Důvodem byly zvláštní migrační okolnosti této doby. Mezi žádané zboží začaly patřit převážně ženy z východní Evropy, mezi nimi také i Češky. Při rozšíření EU na východ došlo v České republice k nárůstu přepravení mladých cizinek z východoevropských zemí a Asie za účelem nucené prostituce (Bureš, 2009).

Proti tomuto nešvaru začala Česká republika právě v těchto letech vytvářet kampaně, které měly upozornit na nebezpečí obchodu s lidmi. Cílem kampaní bylo zvýšit povědomí o tomto trestném činu jak veřejnosti, tak i potencionálním obětem, policistů apod. V České republice se začaly vylepovat plakáty a letáky ve snaze zamezit dalšímu růstu obchodu s lidmi (Andrijasevic, 2007).

Obchod s lidmi má charakteristický průběh. Nejdříve dojde ke sjednání kontaktu v cizině. Osobám, které organizují tuto trestnou činnost, se předem stanoví finanční odměna a termín. Tyto osoby jsou zejména z bývalé Jugoslávie, Německa, Řecka, Itálie, Polska a Ruska. Mohou se na tom podílet i Češi. Dalším krokem je získání vhodného objektu. Nejdříve si osoby, které páchají tuto trestnou činnost, vytipují ženy především pro „lepší“ klientelu. Zákazníci si většinou přímo určí konkrétní požadavky na věk, rasu, typ atd. (Trávníčková, 2004).

V některých případech ženy zlákaží tzv. zprostředkovatelské agentury, které jim slíbí dobře placenou práci v zahraničí. Agentury s nimi podepíší právoplatné smlouvy, které opravdu slibují práci servírek, tanečnic či zpěvaček. Ovšem jak se s dívkami naloží v zahraničí, už náš zákon nepostihuje. Další způsob pro získání dívek je násilné unesení a prodání dívek do zahraničí, nebo dívky prodají do zahraničí jejich pasáci. Mezi další varianty patří, když žena odjíždí s platnými cestovními doklady do zahraničí dobrovolně, ale nezná pravý účel cesty. Další varianta je taková, že jsou ženy do ciziny dopravovány ilegálně tzn., že mají třeba falešné cestovní doklady, nebo jsou pašovány a ukryty v motorovém vozidle (Trávníčková, 2004).

V zemi určené ženu převezme další osoba, která tento čin organizuje a dopraví jí na místo určené například do konkrétního klubu. Ženám odeberou cestovní doklady a není jim umožněn volný pohyb. Ženy neznají prostředí ani jazyk a toho obchodníci zneužívají. Dívce, které předem vyplatili zálohu, sdělí, že si ji musí odpracovat prostitucí (Trávníčková, 2004).

Obchod s lidmi se týká zemí původu, tranzitních zemí i zemí určení. Česká republika hraje v obchodu s lidmi důležitou roli. Je zemí původu, zemí tranzitní, a dokonce i zemí cílovou. Příčinou je vhodná geografická poloha, kdy především v příhraničních oblastech získávají obchodníci vysoké výdělků (Voňková, 1997).

Bohužel dochází k neustálému nárůstu tohoto zločinu. Proto, že se tento trestný čin týká několika zemí, je nutné, aby velmi dobře fungovala mezinárodní spolupráce v boji proti této kriminalitě. Je nutné, aby státy našly společné chápání a vydefinovaly si co je trestné a co nikoliv (Jakobi, Haunschild, 2016).

1.5.7 Prostituce ohrožující mravní vývoj dětí

Trestný čin prostituce ohrožující mravní vývoj dětí je obsažen v trestním zákoníku pod § 190 a v tomto případě se za pachatele považuje ten: *kdo provozuje prostituci v blízkosti školy, školského nebo jiného obdobného zařízení nebo místa, které je vyhrazeno nebo určeno pro pobyt nebo návštěvu dětí. A také ten kdo, organizuje, střeží nebo jiným způsobem zajišťuje provozování prostituce v blízkosti školy, školského nebo jiného obdobného zařízení nebo místa, které je vyhrazeno nebo určeno pro pobyt nebo návštěvu dětí. Pachateli může hrozit trest odnětí svobody až na 3 roky anebo zákaz činnosti či propadnutím věci (§ 190, TZ).*

1.5.8 Zhodnocení české právní úpravy

Česká republika prostituci ani nepovoluje, ani nezakazuje. V některé literatuře je označována jako „právní vakuum“. Česká legislativa se zaměřuje pouze na doprovodné jevy, které s prostitucí souvisí, ale neřeší samotnou prostituci. Prostituce lidstvo doprovází již od starověku, a která ho bude i nadále doprovázet. Podle mého názoru je naše právní úprava nedostačující. Je samozřejmě správné, že se v našem trestním zákoníku objevují trestné činy, jako je obchod s lidmi, kuplířství, prostituce ohrožující mravní vývoj dětí atd., ale jelikož se prostituce u nás hojně vyskytuje, bylo by třeba do legislativy zakomponovat i to, kdy, kde a za jakých podmínek se může prostituce provozovat. V České republice neexistuje žádný registr, který by ukázal, kolik osob se živí prostitucí. Na osoby, které poskytují placené sexuální služby, se nevztahují skoro žádné povinnosti ale zároveň ani práva.

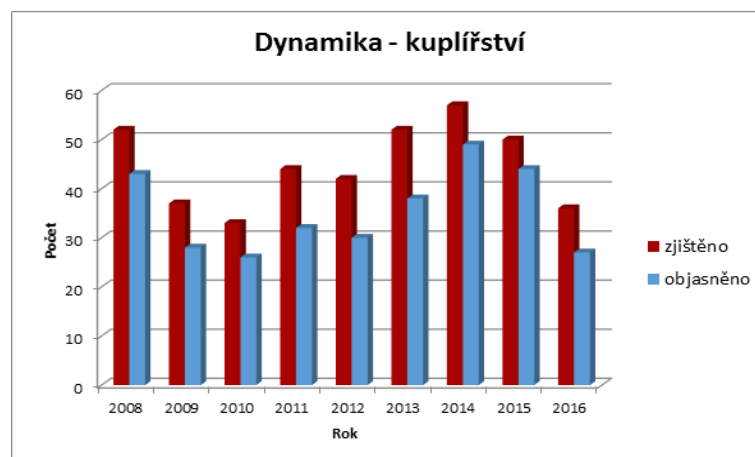
Každý člověk v České republice, ať už je v zaměstnaneckém poměru či sám podniká, musí odvádět daně. Na prostitutky se tato povinnost v podstatě nevztahuje, protože je prostituce vyloučena z režimu živnostenského podnikání. Prostitující osoby si už nyní mohou zlegalizovat svůj status a přihlásit jako osoby samostatně výdělečně činné k jiné činnosti-svobodné podnikání. Je ale jasné, že se to stane pouze výjimečně. Je potřeba stanovit, že každá osoba, která poskytuje sexuální služby, je povinna požádat si

na finančním úřadě o daňové číslo a pak podat daňové přiznání. K tomuto kroku je ale zapotřebí samozřejmě prostituci úředně povolit.

Nekomplexní právní úprava také dává příležitost pro páchání trestné činnosti jak zákazníkům, tak i samotným osobám provozující prostituci. Zákazník třeba nezaplatí za sexuální služby a prostitutka se bojí tuto věc nahlásit na policii.

Celkově naši právní úpravu hodnotím jako nekompletní. Podle mého názoru by měla být prostituce právně upravena.

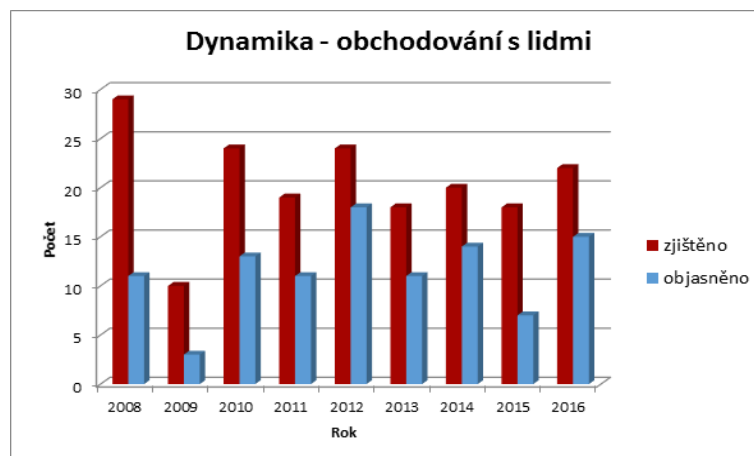
1.5.9 Fenomenologie prostituce a trestných činů s ní spojených

Obrázek 1 – Dynamika trestného činu kuplířství za rok 2008 až 2016

Zdroj: Dle statistických přehledů kriminality rok 2008-2016

Graf č. 1 znázorňuje, kolik bylo zjištěno trestných činů kuplířství a kolik jich bylo objasněno od roku 2008 do roku 2016. U trestného činu kuplířství je vyšší objasněnost než u trestného činu obchod s lidmi. Problémem ale může být, že plno případů i když mají charakter trestného činu obchod s lidmi, tak jsou stíhány jako kuplířství. I u toho trestného činu je problém s dokazováním.

Obrázek 2 – Dynamika trestného činu obchod s lidmi za rok 2008 až 2016

Zdroj: Dle statistických přehledů kriminality rok 2008-2016

Graf číslo 2 znázorňuje, kolik bylo zjištěno trestných činů obchod s lidmi a kolik jich bylo objasněno od roku 2008 do roku 2016. Z grafu je zjevné, že ze zjištěných případů je jen málo případů objasněných. Důvodem je obtížné dokazování tohoto trestného činu. Oběti ve většině případů nechtějí vypovídat. Mezi další důvod lze také zařadit formulaci trestního zákoníku. Konkrétně část „aby jí bylo jiným užito“ v praxi znamená, že oběť musí být při obchodování předána jedním obchodníkem druhému. Ovšem v případě, kdy by došlo k dopravení a zadržení pro účely prostituce pouze jedním pachatelem, nebyla by podle paragrafu naplněna skutková podstata a tento pachatel by nebyl trestně stíhán.

2 Cíl práce a výzkumné otázky

2.1 Cíl práce

Prvním cílem práce je analyzovat právní a faktický stav problematiky prostituce v ČR a porovnat jej se sousedními státy. Druhým cílem je zjistit názory studujících sociálních oborů na Zdravotně sociální fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a studujících Střední zdravotnické školy a Vyšší odborné školy zdravotnické České Budějovice na problematiku prostituce a její regulaci a identifikovat mezi nimi rozdíl.

2.2 Výzkumné otázky

V souvislosti s výše uvedenými cíli byly stanoveny 2 výzkumné otázky.

Pro první cíl byla stanovena VO1: Jaký přístup uplatňují sousední země v oblasti právního řešení prostituce?

Pro druhý cíl byla stanovena VO2: Jak se staví studující sociálních oborů na Zdravotně sociální fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a studující Střední zdravotnické školy a Vyšší odborné školy zdravotnické České Budějovice k regulaci prostituce?

2.3 Hypotézy

V rámci výzkumu byla definována následující hypotéza:

H1: Studující sociálních oborů ZSF JU a studující Střední zdravotnické školy a Vyšší odborné školy zdravotnické České Budějovice se statisticky významně liší v preferenci přístupu státu k sex byznysu.

3 Metodika práce a výzkumný soubor

3.1 Použití metody

V první části byla pro sběr dat použita kvalitativní strategie.

Kvalitativní výzkum je nečíselné šetření a výklad sociální reality, přičemž cílem tohoto výzkumu je odkrýt význam podkládaný sdělovaným informacím. Dalším cílem je vytváření nových hypotéz a teorií. Tento výzkum je také ve své podstatě analýzou textů vedoucích k porozumění zkoumaným fenoménům (Disman, 2000).

Ve druhé části byla pro sběr dat použita kvantitativní výzkumná strategie.

Kvantitativní přístup představuje „objektivnost a měření“ (Loučková, 2010, s. 34). Vychází ze zadání, účelu, předmětu zkoumání a formulování cílů, kterých má být dosaženo. Pro tento přístup je charakteristický velký zkoumaný vzorek, nejčastěji technika dotazníku a použití matematicko-statistické procedury. Kvantitativně je možné zkoumat jevy relativně jednoduché, do určité míry poznatelné a opakovatelné v určitém rozsahu, frekvenci a intenzitě. Cílem tohoto výzkumu je měření sledovaných charakteristik a jejich souvislostí a testování hypotéz (Disman, 2000).

3.2 Technika sběru dat

Metoda sběru dat byla v první části provedena obsahovou a komparativní analýzou.

Při obsahové analýze nesbírá badatel nová data, jako je to například u dotazování, ale může rovnou vyhodnocovat data, která jsou již nasbíraná a dostupná (Reichel, 2009). Kvantitativní obsahová analýza může být použita jako samostatná metoda nebo jako doplňující informační zdroj. Při komparativní analýze výzkumník porovnává data, která se ve výzkumné části shromáždí.

Ve druhé části byla metoda sběru dat provedena dotazováním na základě vlastního dotazníku. Dotazník byl utvořen z uzavřených otázek. Respondenti měli na výběr většinou ze 3 nebo více odpovědí. Dotazník je v příloze 1.

Sběr dat byl prováděn na Zdravotně sociální fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a na Střední zdravotnické škole a Vyšší odborné škole zdravotnické České Budějovice. Sběr probíhal v květnu 2018.

3.3 *Výzkumný soubor*

Výzkumný soubor byl utvořen:

- A) Legislativními úpravami jednotlivých zemí - konkrétně zákony, vyhlášky, nařízení vlády a jiné právní normy jednotlivých zvolených států.
- B) Studenty sociálních oborů na Zdravotně sociální fakultě v Českých Budějovicích a studenty Střední zdravotnické školy a Vyšší odborné školy zdravotnické České Budějovice. Na Zdravotně sociální fakultě se konkrétně jedná o obory Sociální práce ve veřejné správě - bakalářské studium a obor Rehabilitační- psychosociální péče o postižené děti, dospělé a seniory- bakalářské studium. Na Střední zdravotnické škole a Vyšší odborné škole zdravotnické mohli odpovídat studenti ze všech oborů- zdravotnický asistent, laboratorní asistent, asistent zubního technika, masér sportovní a rekondiční, zdravotnické lyceum, diplomovaná všeobecná sestra a diplomovaný zubní technik.

Reprezentativní vzorek představuje při hladině významnosti 95 % a intervalu spolehlivosti 5, celkem 278 respondentů. Celkový počet studentů bakalářských sociálních oborů na Zdravotně sociální fakultě a studentů na Střední zdravotnické škole a Vyšší odborné škole zdravotnické je 1007.

3.4 *Etika*

Při realizaci sběru dat byly dodržovány etické normy. Respondenti se mohli dobrovolně rozhodnout, zdali se zúčastní vyplňování dotazníku pro zmiňovaný výzkum. Vyplňování dotazníku bylo zcela anonymní.

4 Výsledky

4.1 Obsahová a komparativní analýza

4.1.1 Slovenská právní úprava prostituce

Ve Slovenské republice je uplatňován abolicíkový přístup. To znamená, že pouliční, ani privátní prostituce, není trestná. Slovenský stát se rozhodl prostituci tolerovat. Poskytování prostituce dospělými osobami není trestné (Prígl, 2008).

Trestné ale je umožnění vykonávání prostituce a kořistění z prostituce. S prostitucí souvisí trestný čin kuplířství, který je v § 367 trestního zákona Slovenské republiky (zákona č. 300/2005 Z.z., dále jen „TZSR“). Při tomto trestném činu je při naplnění skutkové podstaty poškozený veřejný zájem. Dalším trestným činem související s prostitucí je obchodování s lidmi, který je pod § 179 TZSR. V tomto případě jsou poškozené konkrétní osoby (Korgo, 2015).

Také ohrožování mravní výchovy mládeže s prostitucí určitým způsobem souvisí. Tento trestný čin je pod § 211. Ve slovenském trestním zákoníku je také trestný čin založení a podporování zločinecké skupiny § 296 (Korgo, 2015).

Prostituce se týkají i trestné činy proti životu a zdraví. V § 165 a 166 TZSR je trestný čin ohrožení virem lidské imunodeficiency (HIV). Slovenský trestní zákoník postihuje buďto úmyslné ohrožení virem HIV nebo ohrožení virem HIV z nedbalosti. Dále tam spadá § 167 TZSR ohrožení pohlavní chorobou. Prostitutky se mohou dále dopustit hospodářského trestného činu neoprávněné podnikání § 251 TZSR a také majetkového trestného činu krádeže § 212 TZSR, který může přerůst do loupeže podle § 188 TZSR (Korgo, 2015).

Definici prostituce lze najít v § 132 TZSR. Prostitucí se rozumí uspokojení sexuálních potřeb jiným pohlavním stykem, jiným způsobem pohlavního styku nebo jiným obdobným sexuálním stykem za odměnu (Prígl, 2008).

Kuplířství

V TZSR je uvedeno v § 367, kdo je podle slovenské legislativy pachatelem trestného činu kuplířství:

Pachatelem je ten, kdo jiného zjedná, svede, využije, získá nebo nabídne vykonávání prostituce, nebo kdo kořistí z prostituce vykonávané jiným, nebo kdo umožní její vykonávání (TZSR, § 367).

Obchodování s lidmi

V tomto případě se pachatelem trestného činu obchodování s lidmi stane podle § 179 TZSR ten:

Kdo s použitím podvodného jednání, lsti, omezování osobní svobody, násilí, hrozby násilí, hrozby jiné těžké újmy nebo jiných forem donucování, přijetí nebo poskytnutí peněžního plnění či jiných výhod na dosažení souhlasu osoby, na kterou je jiná osoba odkázaná, nebo zneužije svého postavení nebo bezbrannosti nebo jinak zranitelného postavení zláká, přepraví, přechovává, odevzdá nebo převezme jiného, ačkoli i s jeho souhlasem, na účel jeho prostituce nebo jiné formy sexuálního vykořisťování včetně pornografie, nucených prací či nucené služby, otroctví nebo praktik podobných otroctví, nevolnictví, odebrání orgánů, tkání či buněk nebo jiných forem vykořisťování (TZSR, § 179).

Slovenské živnostenské úřady vydávají oprávnění na provozování erotických salónů, přičemž je ale známé, že se v nich poskytuje prostituce. Kvůli prostituci přichází Slovenský stát o velké množství peněz. Velkým problémem je také fakt, že příjmy z prostituce tvoří základ peněžních příjmů organizovaným skupinám. Kvůli tomu si velmi upevňují pozici ve Slovenské republice. Jen ve velmi málo případech si žena provozující prostituci ponechává celý výdělek ze své činnosti. Ve většině případech za každou prostitutkou stojí její pasák, který jí zprostředkovává zákazníky, zabezpečuje prostory na provozování prostituce, zabezpečuje transport a kořistí z toho (Chovancová, 2010).

Dokazování trestné činnosti je velmi obtížné. Pachatelé každý rok vymyslí způsob, jak legislativu obejít. Například je běžné, že kuplíři si pronajmou byt od třetí osoby, ve kterém ženy provozují prostituci. Kuplíři ovšem přiznají jen finanční prostředky z pronájmu bytu, ale ve skutečnosti jsou to peníze získané za poskytování sexuálních služeb od prostitutek (Černík, Metaňko, 2001).

4.1.2 Komparace slovenské a české právní úpravy prostituce

Z obsahové analýzy vyplývá, že Slovenská republika uplatňuje stejný přístup jako my. Zaměřuje se pouze na doprovodné jevy, které s tímto fenoménem souvisí.

Oproti Slovenské republice má Česká republika v trestním zákoníku trestný čin prostituce ohrožující mravní vývoj dětí. Slovenská republika má v trestním zákoníku pouze trestný čin ohrožování mravní výchovy mládeže. V tomto smyslu by se jevila trestněprávní úprava problematiky spojené s prostitucí v České republice přesnější než na Slovensku.

4.1.3 Německá právní úprava prostituce

V Německu nabytí platnosti a účinnosti zákon o regulaci prostituce 1. 1. 2002. Německo se rozhodlo pro reglementační přístup. Tudíž v Německu je v současné době prostituce brána jako legální a může se vykonávat v zaměstnaneckém poměru či jako podnikání. Německo ale určilo věkovou hranici od 18 let věku. Hlavním záměrem zákona bylo zejména zajistit osobám, které poskytují placené sexuální služby, stejné podmínky jako jiným osobám, které jsou v zaměstnaneckém poměru a samozřejmě, aby tímto mohly vstoupit do systému zdravotního a sociálního pojištění (Nováková, 2014).

Zákon o regulaci právních vztahů v prostituci (Gesetz zur Regelung der Rechtsverhältnisse der Prostituierten, dále jen „ProstG“) obsahuje 3 paragrafy. Podle § 1 mají prostitutky právní nárok na předem sjednanou odměnu po poskytnutí sexuálních služeb, které byly domluveny. Této odměny se mohou domáhat od klienta, ale i od provozovatele zařízení, kde v zaměstnaneckém poměru poskytují sexuální služby. Podle § 2 má nárok na odměnu pouze konkrétní prostituující osoba a odměna nemůže být převedena jako pohledávka na jinou osobu. V posledním § 3 stojí, že osoby provozující prostituci mohou pracovat v pracovněprávním vztahu. Zaměstnavatel jim může například určit pracovní dobu nebo kolik mají odchodit směn, ale nesmí rozhodovat o tom, jakého přijme prostitutka klienta nebo jaké má poskytovat sexuální praktiky (§1, §2, §3, ProstG).

Dříve byl v německém trestním zákoníku trestný čin podpora prostituce, ten byl ale upraven do nového trestného činu kořistění z prostituce dle § 180a. Pachatelem tohoto trestného činu se může stát osoba, která spravuje zařízení sloužící k poskytování sexuálních služeb, a která svým jednáním vykořisťuje tyto osoby, nebo je drží v osobní nebo hospodářské závislosti. Dále můžeme v německém trestním zákoníku najít trestný

čin kuplířství dle § 181a. Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo osobu v prostituci vykořisťuje, kdo pro svůj finanční prospěch osobu poskytující placené sexuální služby kontroluje, určuje jí místo, dobu, popř. i rozsah nebo jiné podmínky k provozování prostituce. Dále vytváří opatření, která mají prostituující osobu zdržet od toho, aby ukončila provozování prostituce. Dále se může prostituující osoba dopustit trestného činu provozování zakázané prostituce dle § 184f, když bude opakovaně provozovat prostituci na místech nebo v době, kdy a kde je to zakázané. V německém trestním zákoníku je dále obsažen trestný čin prostituce ohrožující mládež dle § 184g. Pachatelem tohoto trestného činu se stane ten, kdo nabízí sexuální služby v blízkosti školy, nebo jiného místa, které je určeno k navštěvování osobami mladšími 18 let či v domě, kde bydlí osoby mladší 18 let, a to způsobem, který tyto osoby mravně ohrožuje. Samozřejmě i německý trestní zákoník upravuje trestný čin obchodování s lidmi za účelem sexuálního vykořisťování. Tento trestný čin je pod § 232 (Strafgesetzbuch).

V Německu je možné, aby si jednotlivé spolkové země pomocí regulačních předpisů upravily, kde je na jejich území možné provozovat prostituci. Toto lze upravit jak v erotických podnicích, tak i na ulici. Obce si do katastrální mapy mohou vyznačit, kde je nepřípustné poskytovat sexuální služby, a dokonce si i stanovit čas, kdy a kde se může prostituce nabízet (Kutálková et.al., 2016).

Z důvodu toho, že je v této zemi prostituce brána buď jako zaměstnání či podnikání, vznikla také samozřejmě povinnost, aby se osoby provozující prostituci zaregistrovaly na finančním úřadě. Na finančních úřadech dostanou daňové číslo a musí každý rok podat daňové přiznání. Tyto osoby se mohou přihlásit k poskytování sexuálních služeb, nebo si mohou nechat zapsat „osobní a věcné služby“. Ovšem se ukázalo, že ani ne jedno procento osob poskytující placené sexuální služby má svou činnost zaregistrovanou na finančním úřadě. Na toto konto Federální soud auditorů rozhodl o změně způsobu zdaňování. Skoro polovina spolkových zemí v Německu uplatňuje tzv. Düsseldorfskou metodu danění. Vzhledem k tomu, že se prostitutky často přemísťují, ukázala se tato metoda jako nejjednodušší způsob danění. Düsseldorfská metoda spočívá ve výběru tzv. denních paušálních daní, které se odvádí místnímu finančnímu úřadu. V praxi to znamená, že majitel podniku uzavře dohodu s finančním úřadem a za každou prostitutku, která pro něj ten den pracuje, odvede paušální daň. Také ale musí zaslat měsíční hlášení a v něm mít uvedené, kolik lidí u něj v určitém období pracovalo. V tomto případě nemusí ženy na finančním úřadě uvádět své pravé jméno a daň mohou odvést

pod jejich pseudonymem. Částky za denní platbu jsou různé, většinou kolem 10 až 30 euro. Nejvyšší částky jsou v Berlíně (Kutálková et.al., 2016).

V Německu se mohou sexuální pracovnice zapojit do systému sociálního zabezpečení. V případě, že je prostitutka v zaměstnaneckém poměru a má tudíž uzavřenou pracovní smlouvu s podnikem, dochází k odvodu části platu na sociální pojištění. Částku navyšuje i její zaměstnavatel. Tato osoba má potom tedy nárok na poskytnutí dávek. Pokud je prostitutka osoba samostatně výdělečně činná, musí si ze zákona hradit pojištění pro případ nemoci a nezaměstnanosti. Důchodové pojištění není povinné (Šídová, 2013).

4.1.4 Komparace německé a české právní úpravy

Německo je ukázkovým příkladem protikladného přístupu k řešení prostituce. Německo oproti nám uplatňuje reglementační přístup. Česká republika prostituci výslovně právně neupravuje, a proto, jak už bylo uvedeno výše, dochází často k problémům. V České republice se zatím objevily pouze návrhy na regulaci prostituce, zatímco v Německu už několik let fungují. Můžeme si ale povšimnout, že třeba trestný čin prostituce ohrožující mravní vývoj dětí v českém trestním zákoníku je inspirovaný německou legislativou. S tím rozdílem, že v Německu je „morální ohrožení mladých“ výslovně znakem skutkové podstaty trestného činu. K ohrožení musí dojít činem, ale i zaviněním tzn., že pachatel musí úmyslně chtít mladé morálně ohrozit a v případě, že pachatel nechce úmyslně mladé ohrozit, je požadováno přinejmenším srozumění pachatele s tím, že provozuje prostituci způsobem, který může ohrozit mravní vývoj dětí. Jedná se tedy o nepřímý úmysl. V českém ustanovení nemusí jít o úmyslné ohrožení, stačí pouze to, že se prostitutky pohybují např. kolem školy. Škola může být v daný moment prázdná, a i tak prostitutka poruší zákon.

Z obsahové analýzy jsem vyhodnotila, že Německo se k problematice prostituce postavilo mnohem lépe než Česká republika. Prostitutky v Německu nejsou díky jejich právní úpravě tolik stigmatizované, prostituce už tam není brána jako nemorální. Prostitutky tam mají mnohem lepší pracovní podmínky. Možnost zaměstnaneckého poměru jim totiž zabezpečuje jistotu do budoucna. Díky odvodům na sociální zabezpečení mají nárok na důchod nebo mateřskou.

Kvůli tomu, že v České republice není prostituce „povolená“, dochází často k tomu, že pokud někdo spáchá trestnou činnost na ženě, která provozuje prostituci, policie

se o tom bohužel nedoví. Prostitutky se bojí jakoukoliv trestnou činnost hlásit. Stává se například často, že zákazník využije sexuálních služeb, ale pak bez zaplacení ujede. Žena se samozřejmě své odměny v České republice domáhat nemůže. V Německu je dokonce uzákoněné, že se prostitutka může domáhat své odměny i soudní cestou.

Pro Německo je samozřejmě jejich právní úprava přínosnější i po finanční stránce. Německo pak nepřichází o tak velké množství peněz kvůli nevyplacení daní. Tím, že u nás tato činnost není možná ani jako podnikání, ani jako zaměstnání, přichází stát ročně o velké množství peněz.

4.1.5 Rakouská právní úprava prostituce

V Rakousku je to obdobné jako v Německu. Prostituce je legální od roku 1974, kdy došlo k reformě trestního práva. Od roku 2012 už se prostituce nepovažuje za nemorální. Je povolena za podmínek určených právními předpisy. Pokud chce sexuální pracovnice vykonávat prostituci, musí se zaregistrovat na policii a absolvovat zdravotní prohlídky (Reinschmidt, 2016).

Ve spolkovém Zákoně o AIDS č. 728/1993 BGBl., ve znění pozdějších předpisů a v Zákoně o pohlavních chorobách č. 152/1945 BGBl, ve znění pozdějších předpisů jsou stanovené povinné zdravotní prohlídky pro prostitutky. Ještě před začátkem výkonu činnosti se musí prostitutky podrobit první zdravotní prohlídce. Při této první prohlídce dojde ke stěru a odběru krve. Pokud jsou výsledky v pořádku, obdrží žena úřední průkaz opatřený její fotografií, tzn., že dostane zdravotní knížku. Každý, kdo poskytuje sexuální služby, musí mít tuto kartu vždy při sobě a má povinnost ji předložit při případné kontrole. Kontrolní vyšetření se musí absolvovat po šesti týdnech. Odběr krve se provádí po dvanácti týdnech. Vyšetření jsou bezplatná. Tyto prohlídky ovšem nezahrnují gynekologické vyšetření (Sexwork-Info, 2017).

Prostitutky musí v Rakousku platit daně od roku 1984. Pokud prostitutka pracuje jako OSVČ, musí se o své daňové povinnosti postarat sama. V případě OSVČ musí prostitutky svým klientům vystavovat účtenky. Své daňové a pojistné povinnosti odvádět samostatně a samozřejmě si nechávat záznamy o příjmech a výdajích (Information zu Versicherung und Steuer, 2017).

Prostitutka se musí do jednoho měsíce od zahájení své činnosti přihlásit k příslušnému finančnímu úřadu a tam zažádat o své daňové číslo. Většinou se prostitutky přihlašují

pod působnost finančního úřadu, který je v místě bydliště. Pokud má ale žena bydliště mimo Rakousko, pak se přihlašuje k finančnímu úřadu v místě převážného výkonu prostituce (Sexwork-Info, 2017).

V případě, že ale prostitutka nedosáhne daňovou hranici I (v případě OSVČ) nebo daňovou hranici II (ta je v případě, dochází k souběhu činností), nemusí jí být uděleno daňové číslo. Příjmová hranice I je pouze pro OSVČ. Tyto osoby mají povinnost platit daně v případě, že jejich zisk dosáhne 11 000 € (Sexwork-Info, 2017).

Do příjmové hranice II spadají osoby, které jsou OSVČ a souběžně jsou i v zaměstnaneckém poměru. V tomto případě musí zdanit své příjmy, v případě že výše jejich příjmů ze OSVČ, tedy poskytování sexuálních služeb přesáhne 730 € a celkový příjem z obou činností přesáhne 12 000 € (Sexwork-Info, 2017).

V případě, že roční obrat nedosáhne částky 30 000 €, jsou ženy provozující prostituci osvobozeni od daně z obratu (Sexwork-Info, 2017).

Vystavování účtenek je povinné, pokud ženy pracují v sex-podnicích nebo nabízí návštěvy v obydlí klienta. Vystavení účtenky je nutné při jakékoliv výši výdělku každému zákazníkovi. Kopii účtenky si musí nechat jako doklad pro finanční úřad. Vystavovat účtenky nemusí jen prostitutky, které pracují na ulici a jejich roční obrat nepřesáhne částku 30 000 € (Sexwork-Info, 2017).

V Rakousku je také povinnost používat od ročního obratu ve výši 15 000 € a hotovostního obratu od 7 500 € registrační kasu. Do této kasy zavedou příjem v hotovosti. Zákazníkovi vystaví účtenku a zároveň to slouží jako doklad jejich hotovostních příjmů (Informationsblatt für Beratungsstellen zur Beleg-und Registrierkassenpflicht, 2016).

Pokud je sexuální pracovnice v zaměstnaneckém poměru, je za odvádění příspěvku na daně zodpovědný provozovatel podniku. Provozovatel je tedy povinný jejich daňové výdaje, tzn. daň ze mzdy, dále předat finančnímu úřadu (Information zu Versicherung und Steuer, 2017).

Dále je také v Rakousku povinné mít platné pojištění. Pojištění je různé podle pracovních podmínek (Information zu Versicherung und Steuer, 2017).

Pokud je prostitutka jako OSVČ, je pojištění její starostí. Spadá pod Živnostenskou sociální pojišťovnu (Sozialversicherungsanstalt der gewerblichen Wirtschaft, dále

jen „SVA“). Přihlášku k pojištění je nutné podat během jednoho měsíce od začátku SVČ. Pokud je příjem ze SVČ vyšší než 5 108,40 €, musí se prostitutky povinně přihlásit k SVA. Pojištění zahrnuje zdravotní, úrazové a penzijní pojištění a pojištění hmotného zabezpečení. V případě, že roční příjem nedosáhne této částky, musí se prostitutky také zaregistrovat, ale můžou se rozhodnout, zda se pojistí (Information zu Versicherung und Steuer, 2017).

Pojišťovna vypočítává výši příspěvku sociálního a zdravotního pojištění z vyjádření, které zasílá finanční úřad, kterému sexuální pracovnice podává daňové priznání.

Pokud je prostitutka v zaměstnaneckém poměru, je za její pojištění a odvádění příspěvku na pojistné zodpovědný provozovatel podniku, kde pracuje. Provozovatel je povinný ženu pojistit u zdravotní pojišťovny Gebietskrankenkasse. V praxi to dále funguje tak, že si žena vezme potvrzení o nahlášení ke zdravotní pojišťovně od zaměstnavatele a po přihlášení obdrží kartičku pojištěnce (Information zu Versicherung und Steuer, 2017).

V celém Rakousku mají prostitutky povinnost se zaregistrovat na policii. Je nutné, aby se přišly osobně zapsat. Zde musí uvést své jméno a příjmení, dále datum narození, občanství a bydliště. Taktéž odevzdat dvě fotografie. Jakékoliv změny musí prostitutky hlásit do jednoho týdne. Dále mohou uvést, např. v jakém podniku budou prostituci vykonávat. Osoby, které vykonávají prostituci, aniž by se předtím zaregistrovaly u policie, jsou v případě opakování potrestány pokutou od 800 EUR až 1600 EUR. Město Vídeň podporuje poradenské organizace LEFÖ a SOPHIE. Tyto organizace poskytují ženám při registraci poradenství (Reinschmidt, 2016).

V roce 2011 se konala politická a mediální debata, při které se řešila zejména pouliční prostituce. Závěrem bylo, že se pouliční prostituce může nyní vykonávat pouze ve vymezených oblastech, které nejsou obytnými oblastmi (Sex Work, 2018).

Ve Vorarlbergu se například může prostituce provozovat pouze v oficiálně povolených sexpodnicích. V Korutánsku, Tirolsku, Salzburku a Horním Rakousku je prostituce mimo sex-podniky také zakázána. Ve Vídni, Dolním Rakousku a v Burgenlandě je nabízení prostituce povolené v určitém čase i na některých veřejně přístupných místech a za jistých podmínek i v bytech. Ve Štýrsku jen na určených místech, kde to obec výslovně povolí. Ve Vídni, Dolním Rakousku, Štýrsku a v Burdenlandě je vykonávání prostituce zakázáno

na stanicích, v okolí zastávek veřejné dopravy, v budovách určených pro náboženské účely a v jejich okolí. Dále samozřejmě také v blízkosti dětských jeslí, školek, škol, internátů, domovů mládeže, dětských hřišť, v blízkosti zdravotnických a sociálních zařízení. Ve Vídni platí zákaz i na hřbitovech a v jejich blízkosti. Zákaz platí pro samotná zmíněná místa a jejich blízké okolí tzn. okruh 150 až 200 metrů. V některých oblastech je nabízení prostituce na ulicích povoleno jen v určitých časech. Například ve Vídni je dovoleno nabízet sexuální služby od 21:00 do 4:00 hodin, v zimě od 20:00 do 4:00 hodin a v centru města všeobecně od 23:00 do 4:00 hodin. Každá obec si může vyhlásit své místní i časové omezení (Sex Work, 2018).

Ostatní ustanovení, které se týkají prostituce, jsou v jednotlivých spolkových zemích různé. I kontrola nad dodržováním zákona je všude různá. Jak už bylo zmíněno, prostituci může vykonávat pouze osoba policejně registrovaná. Azylantky mohou provozovat v Rakousku prostituci až po uplynutí tří měsíců od jejich evidence na migračním úřadě (Reinschmidt, 2016).

V rakouském trestním zákoníku (Strafgesetzbuch dále jen „StGB“) je mnoho trestních činů týkajících se prostituce. Pod § 217 StGB je trestný čin „přeshraniční prostituce“. Tohoto trestného činu se dopustí osoba, která provozuje prostituci v jiném státě, než ve kterém je občanem. A také osoba, která úmyslně zavede jinou osobu do jiného státu, než je stát, jehož je státním příslušníkem za účelem provozování prostituce. Pokud k tomu pachatel ještě využije nátlak nebo falešné sliby, může být uvězněn až na 10 let. Další trestný čin je zprostředkování sexuálních kontaktů s nezletilými § 214 StGB (Reinschmidt, 2016).

Trestný čin obchod s lidmi je v § 104a StGB. Rakouské trestní právo netrestá zákazníky, kteří využívají sexuální služby od prostitutek až na výjimku zákazníku, kteří využívají sexuální služby od mladistvých. V tomto okamžiku se totiž dopouštějí trestného činu zneužívání nezletilých osob § 207b StGB. Prostituci mohou vykonávat ženy, až když dovrší 18 let. Ten, kdo nezohledňuje tuto věkovou hranici, může dostat pokutu až 1450 EUR nebo další tresty. V trestním zákoníku je také obsažen § 215 StGB přivedení k prostituci. Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo cíleně ovlivní jinou osobu k prostituci. Dále § 215a StGB upravuje podporu nezletilých, aby vykonávali prostituci a podporu nezletilých, aby účinkovali v pornografických dílech. Osobám, které takto nezletilé podporují, hrozí trest odnětí svobody až do tří let. Sankce se zvyšuje, pokud

je trestný čin spáchaný na nezletilé osobě jako organizovaný zločin nebo pokud dojde k závažnému násilí. Pak se může trest zvýšit až na 10 let odnětí svobody (Reinschmidt, 2016).

4.1.6 Komparace rakouské a české právní úpravy

Z výše uvedených informací lze vyhodnotit, že rakouská právní úprava je mnohem pokrokovější než česká právní úprava. Rakousko řeší fenomén prostituce oproti české právní úpravě komplexně. Rozdíl je v tom, že v Rakousku je prostituce povolena jako zaměstnání i jako samostatně výdělečná činnost. Rakousko stanovilo podmínky pro odvod daní i pro zdravotní a sociální pojištění. Rakousko je stejně s Německem o krok napřed.

4.1.7 Polská právní úprava prostituce

Polsko uplatňuje abolický přístup. To vyplývá ze skutečnosti, že Polsko podepsalo v roce 1952 Úmluvu o boji proti obchodování s lidmi, která ukládá smluvním státům podniknout kroky k odstranění kořistění z prostituce. Samotná prostituce není polským právem zakázána. Ženy tedy nemohou být za poskytnutí sexuálních služeb trestně stíhány. Polský trestní zákon ani pojem prostituce neobsahuje. Doprovodné jevy související s prostitucí se ale v trestním zákoníku nacházejí (Charkowska, 2010).

Zločiny proti sexuální svobodě a důstojnosti:

Článek 203. Kdo nutí k provozování prostituce násilím, nezákonným ohrožováním, podvodem nebo zneužívaje závislosti nebo postoje, které by vedly další osobu k provozování prostituce podléhá trestu odnětí svobody od jednoho roku do deseti let.

Článek 204. Kuplířství

§ 1. Každý, kdo za účelem finančního zisku nutí jinou osobu k prostituci nebo jej usnadňuje, bude potrestán odnětím svobody od 3 měsíců do 5 let

§ 2. Sankce stanovené v § 1 podléhá tomu, kdo získává finanční zisk z prostituce jinou osobou.

§ 3. Pokud osoba uvedená v § 1 nebo 2 je nezletilá, pachatel musí být potrestán odnětím svobody od jednoho roku do 10 let. (článek 203., 204., Kodeks karny)

Prostituce není v Polsku legálně povolena jako povolání. Proto se nemůže stát předmětem pracovní ani občanskoprávní smlouvy. Na prostituci se nevztahuje ani daňová povinnost, jelikož tato povinnost se vztahuje pouze na příjmy, které mohou být předmětem právně účinné smlouvy. Ženy provozující prostituci nemohou v Polsku vstoupit do systému nemocenského a důchodového pojištění. Nemají potom tedy nárok na důchody (Auleytner, 2011).

Dříve v 19. století a na počátku 20. století byla prostituce v Polsku vnímána jako sociální problém, který vyžadoval policejní a lékařský dohled. Stát se snažil vytvářet preventivní, vzdělávací a resocializační aktivity pro ženy ohrožené prostitucí. Podepsání Úmluvy o boji proti obchodování s lidmi ale zajistilo zrušení všech forem regulace, registrace a státního dohledu nad prostitucí (Sztobryn-Giercuskiewicz, 2004).

Současná absence státní kontroly nad prostitucí má ale za následek nedostatek registrů, nedostatek postupů souvisejících s ochranou žen ohrožených sexuálním násilím a pomocí těm, kteří by chtěli změnit své povolání. Dále to má také za následek fyzické a psychické násilí, rostoucí šedá zóna a sociální vyloučení (Sztobryn-Giercuskiewicz, 2004).

Po závazném potvrzení tohoto mezinárodního dokumentu se také Polsko zavázalo k tomu, že bude provádět vzdělávací, zdravotní a sociální aktivity a také ekonomická opatření, která přispějí k prevenci poskytování sexuálních služeb. Polsko tedy začalo více podporovat sexuální výchovu ve školách, zaměřilo se na prevenci pohlavních chorob, snaha o snížení poptávky po sexuálních službách od zákazníků. Dále se také zaměřilo na faktory ovlivňující prostituci, tedy konkrétně na alkoholismus, pornografii, na nedostatečnou přípravu žen, které se stěhují do průmyslových nebo opuštěných oblastí. Polsko se také zaměřilo na nedokonalý systém péče o svobodné matky a těhotné ženy (Charkowska, 2010).

Polsko se také stalo v minulosti zemí původu, pak zemí tranzitní a nyní se postupně stává cílovou zemí pro poskytování sexuálních služeb. Polsko se stává cílovou zemí pro vykonávání prostituce zejména pro Bulharky, Ukrajinky, Rusky a pro ženy z Litvy a Běloruska (Wiśniewska, 2007).

První informace o obětech obchodování s lidmi se objevily v Polsku v roce 1992. V roce 2004 bylo zveřejněno 261 obětí obchodování s lidmi, z nichž více jak dvaceti nebylo ještě ani 15 let (Sztobryn-Giercuskiewicz, 2004).

4.1.8 Komparace polské a české právní úpravy

Naše právní úprava se oproti té polské významně neliší. Stejně jako my Polsko uplatňuje v řešení prostituce aboliční přístup. A také se potýká s problémy, jako je obchod s lidmi, sociální vyloučení či rostoucí šedá zóna ekonomiky.

4.1.9 Celková komparace

Tabulka 1 celková komparace

Jaký přístup je v zemi uplatňován?	Česká republika	Slovenská republika	Německo	Rakousko	Polsko
	ABOLIČNÍ	ABOLIČNÍ	REGLEMENTAČNÍ	REGLEMENTAČNÍ	ABOLIČNÍ
Může se v zemi prostituce vykonávat v zaměstnaneckém poměru, či jako povolání?	NE	NE	ANO	ANO	NE
Mohou prostitutky vstoupit do systému důchodového, sociálního nebo zdravotního pojištění?	NE	NE	ANO	ANO	NE
Musí se prostitutky v zemi registrovat?	NE	NE	NE	ANO	NE
Musí prostitutky chodit na zdravotní prohlídky? Jak často?	NE	NE	NE	ANO po 6 týdnech	NE
Platí prostitutky daně za svou činnost?	NE	NE	ANO	ANO	NE

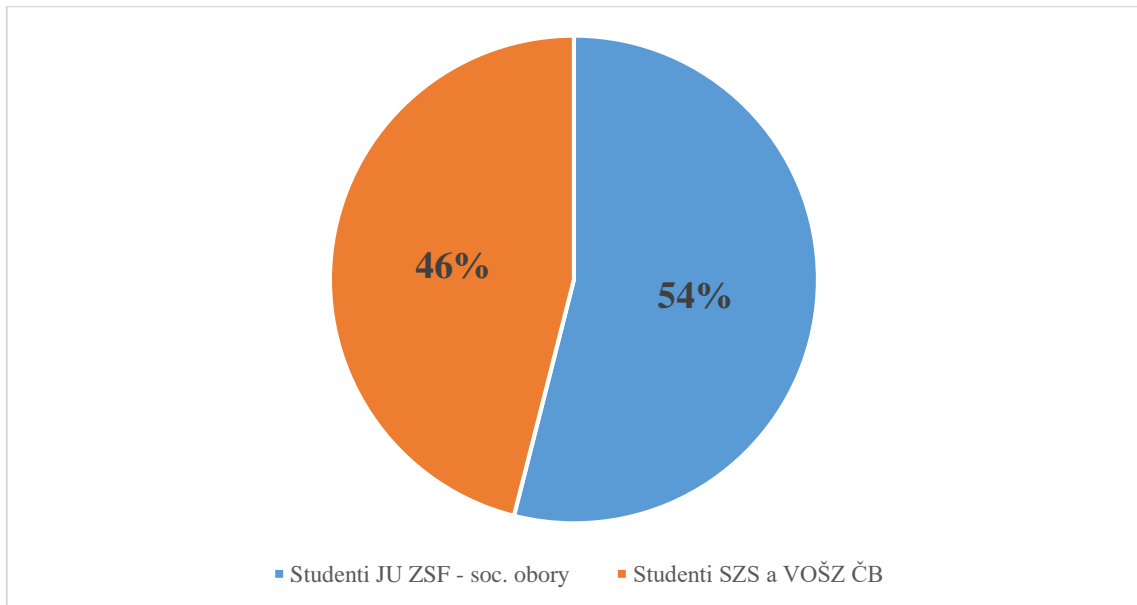
Zdroj: vlastní zpracování

V tabulce č. 1 můžeme vidět celkové shrnutí právních rámců jednotlivých zemí. Můžeme si povšimnout, že naši východní sousedé, tedy Slovensko a Polsko, uplatňují stejný přístup jako Česká republika. Ve všech těchto státech není prostituce legalizovaná. Ženy v těchto zemích nemůžou prostituci vykonávat jako OSVČ ani v zaměstnaneckém poměru. V podstatě se na ně nevztahují žádná práva ani povinnosti. I když v těchto zemích není prostituce legalizovaná, tak prostitutky nesmí být za poskytování sexuálních služeb trestně stíhané. Trestné jsou pouze doprovodné jevy, které s prostitucí souvisí. Naopak západní země přešly na reglementační přístup. V těchto zemích je prostituce legalizovaná. Ženy mohou tedy prostituci vykonávat v zaměstnaneckém poměru nebo jako OSVČ.

Tento právní přístup ukládá ženám vykonávající prostituci několik povinností. Musí se zaregistrovat a odvádět daně. Rakousko má nejkomplexnější právní úpravu.

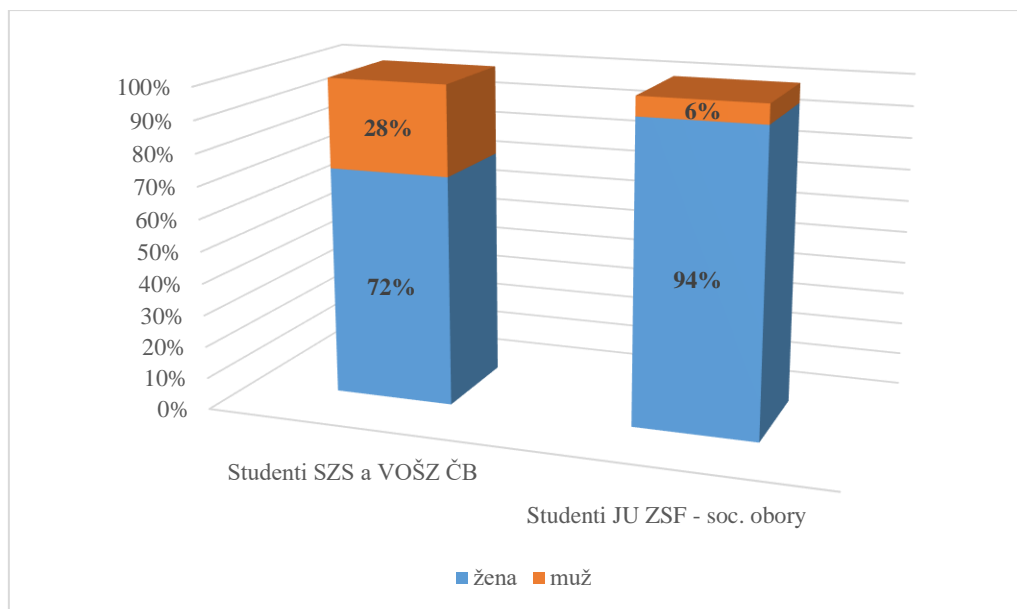
4.2 Charakteristika respondentů výzkumného šetření

Výzkumu v rámci bakalářské práce se zúčastnilo 278 respondentů. Z celkového počtu respondentů bylo 150 respondentů z JU ZSF ze sociálních oborů a 128 respondentů ze SZŠ a VOŠZ ČB. Procentuální rozložení zobrazuje obrázek č. 3.

Obrázek 3 – První dotazníková otázka: Na jaké škole studujete?

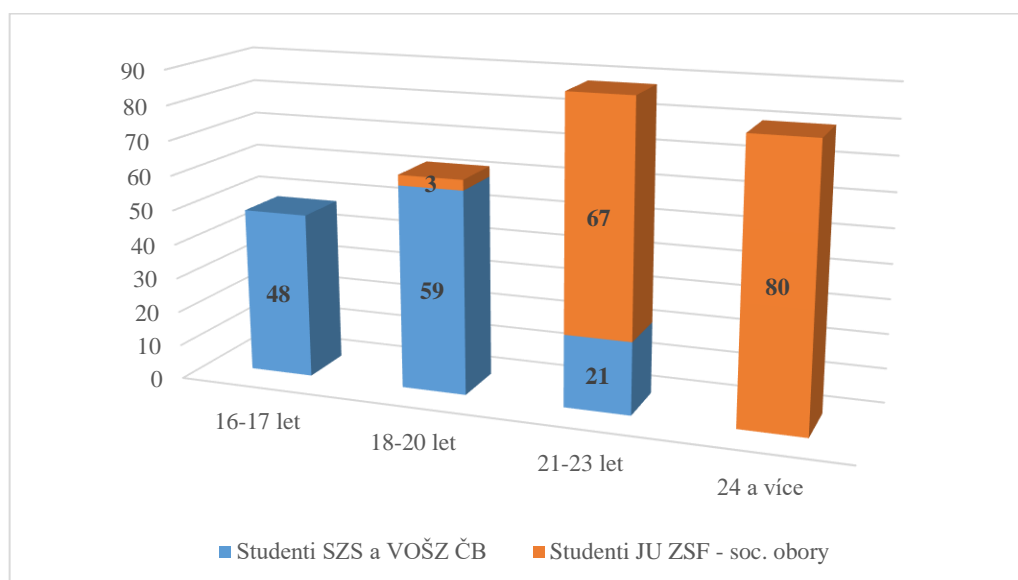
Zdroj: vlastní výzkum

Obrázek 4 – Druhá dotazníková otázka: Jaké je Vaše pohlaví?

Zdroj: vlastní výzkum

Z hlediska pohlaví značně převažovaly ženy. Konkrétně odpovědělo 233 žen, což činilo 84 % z celkového počtu respondentů. Mužů se do výzkumu zapojilo značně méně. Odpovídalo 45 mužů, kteří představovali 16 % z celkového počtu respondentů. Na obr. 4 je znázorněno kolik procent žen a mužů odpovědělo z konkrétních škol.

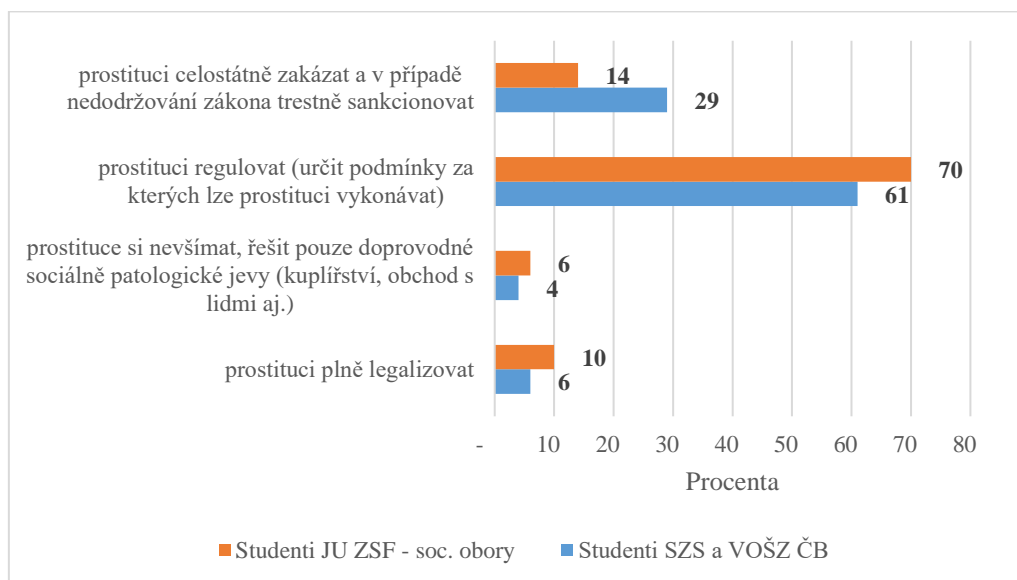

Obrázek 5 – Třetí dotazníková otázka: Kolik je Vám let?

Zdroj: vlastní výzkum

Na obr. 5 je věk respondentů rozdělen do 4 věkových kategorií. Odpověď "16-17 let" zvolilo 48 studentů ze SZŠ a VOŠZ ČB. Odpověď "18-20 let" zvolilo 59 studentů ze SZŠ a VOŠZ ČB a 3 studenti z JU ZSF. Ve věku 21-23 let bylo 21 studentů ze SZŠ a VOŠZ ČB a 67 studentů z JU ZSF. 80 studentům z JU ZSF bylo 24 let a více.

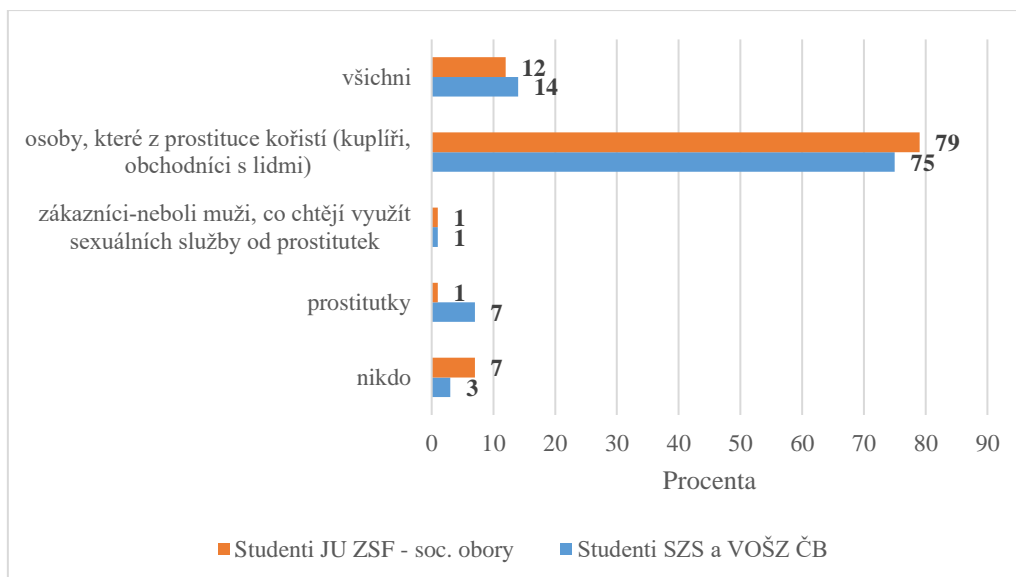
4.3 Popisná statistika

Obrázek 6 – Čtvrtá dotazníková otázka: Jak by se měl stát postavit k prostituci?

Zdroj: vlastní výzkum

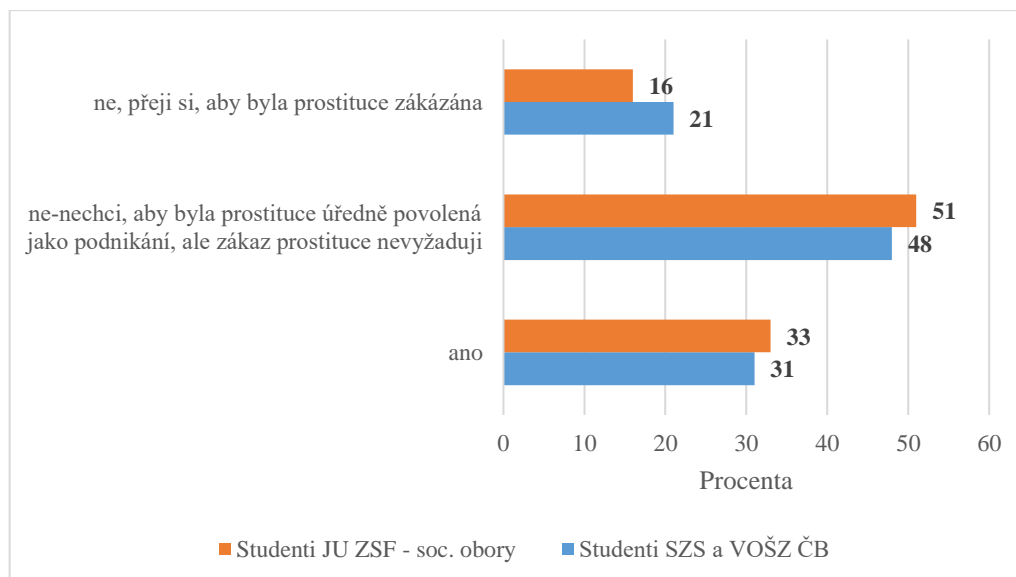
Na obr. 6 jsou odpovědi na otázku: Jak by se měl stát postavit k prostituci? Z obrázku je patrné, že většina respondentů chce prostituci regulovat. Prostituci regulovat by chtělo z JU ZSF 105 studentů (70 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 78 studentů (61 %). Prostituci celostátně zakázat a v případě nedodržování zákona trestně sankcionovat by chtělo z JU ZSF 21 studentů (14 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 37 studentů (29 %). Odpověď prostitute si nevšímat zvolilo z JU ZSF 9 studentů (6 %) a z SZŠ a VOŠZ ČB 5 studentů (4 %). Prostituci legalizovat zvolilo z JU ZSF 15 studentů (10 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 8 studentů (6 %).

Obrázek 7 – Pátá dotazníková otázka: Kdo by měl být trestně stíhán?

Zdroj: vlastní výzkum

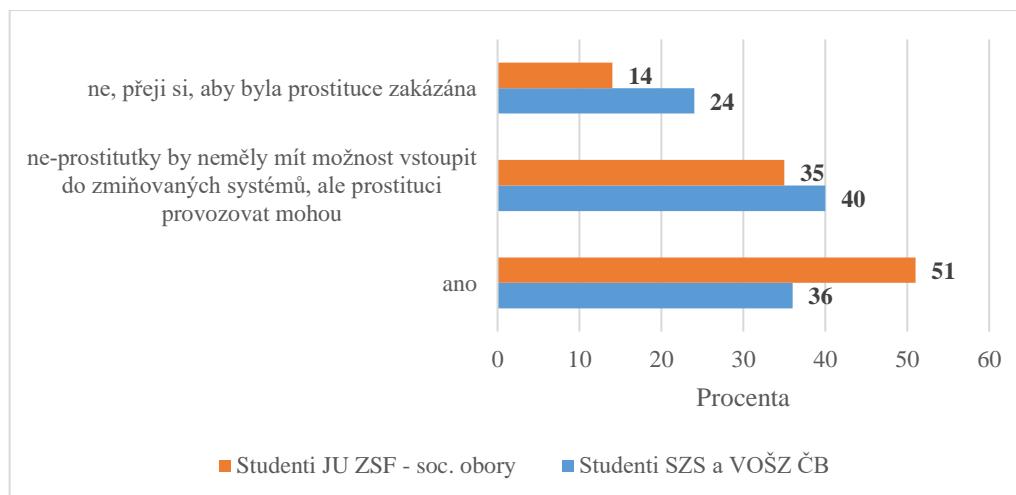
Na obr. 7 je znázorněno, kdo by měl být podle respondentů trestně stíhán. Jasnou převahu zvolení dostala odpověď "osoby, které z prostituce kořistí (kuplíři, obchodníci s lidmi)". Tuto odpověď zvolilo z JU ZSF 119 studentů (79 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 96 studentů (75 %). Všechny trestně stíhat by chtělo z JU ZSF 18 studentů (12 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 18 studentů (14 %). Odpověď "prostitutky" zvolili z JU ZSF 2 studenti (1 %) a z SZŠ a VOŠZ ČB 9 studentů (7 %). Odpověď "zákazníci - neboli muži, co chtějí využít sexuálních služby od prostitutek" zvolili z JU ZSF 2 studenti (1 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 1 student (1 %).

Obrázek 8 – Šestá dotazníková otázka: Chtěl(a) byste, aby prostituce byla úředně povolena jako podnikání?

Zdroj: vlastní výzkum

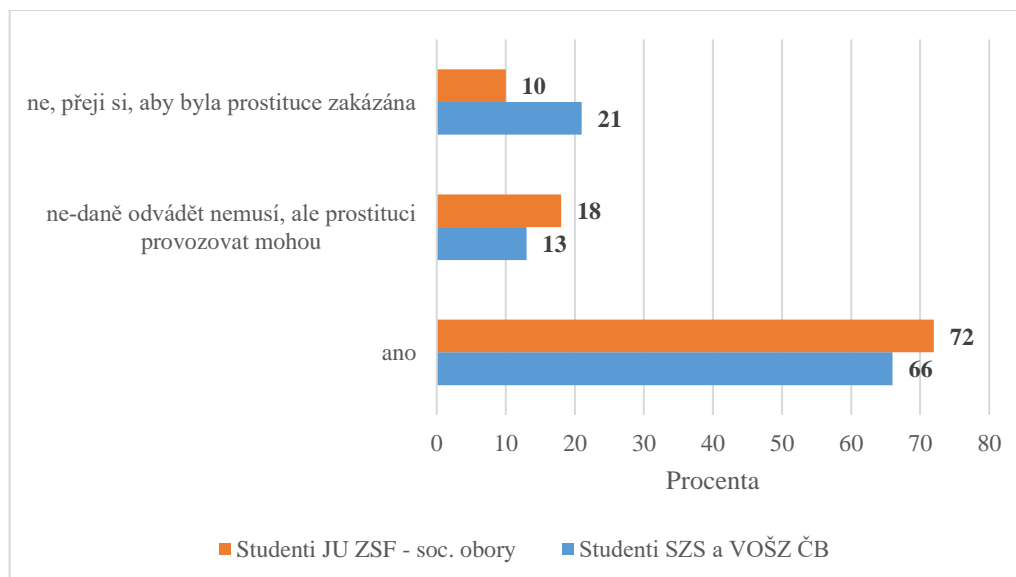
Obrázek 8 udává, zdali by respondenti chtěli, aby byla prostituce úředně povolena jako podnikání. Nejvíce respondentů a to konkrétně 76 studentů (51 %) z JU ZSF a 62 studentů (48 %) ze SZŠ a VOŠ ČB zvolilo odpověď "ne-nechci, aby byla prostituce úředně povolena jako podnikání, ale zákaz prostituce nevyžaduji". Odpověď "ne, přeji si, aby byla prostituce zakázána" zvolilo z JU ZSF 24 studentů (16 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 27 studentů (21 %). Dále 50 studentů (33 %) z JU ZSF a 39 studentů (31 %) by chtělo, aby byla prostituce úředně povolena jako podnikání.

Obrázek 9 – Sedmá dotazníková otázka: Měly by mít prostitutky stejná práva jako všichni pracující? Tzn. Možnost vstoupit do systému sociálního, důchodového a zdravotního pojištění?

Zdroj: Vlastní výzkum

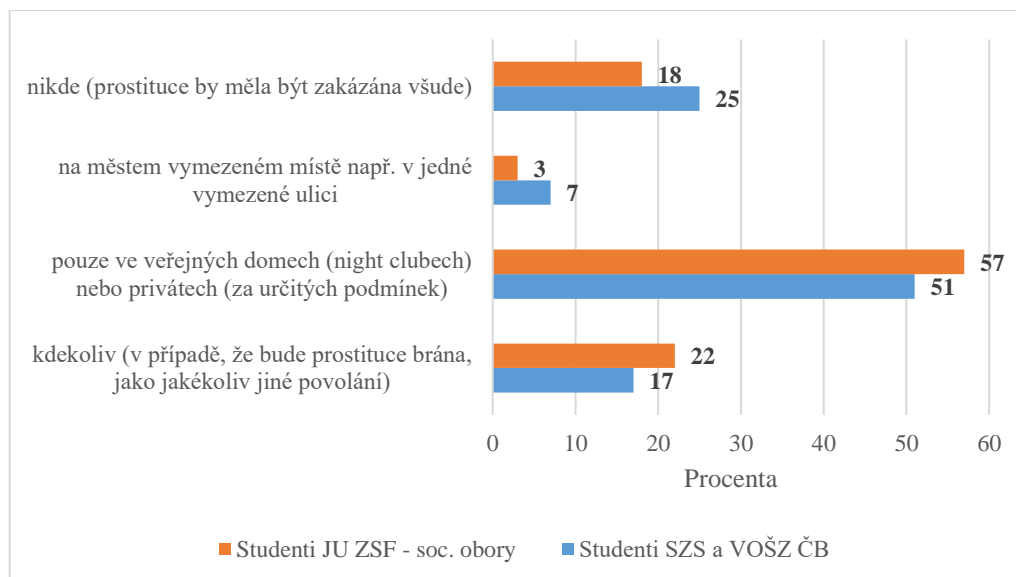
Na obr. 9 jsou odpovědi na otázku: Měly by mít prostitutky stejná práva jako všichni pracující? Tzn. možnost vstoupit do systému sociálního, důchodového a zdravotního pojištění? Nejvíce respondentů, a to konkrétně z JU ZSF 77 studentů (51 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 46 studentů (36 %) zvolilo odpověď "ano". Odpověď "ne-prostitutky by neměly mít možnost vstoupit do zmiňovaných systémů, ale prostituci provozovat mohou" zvolilo z JU ZSF 52 studentů (35 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 51 studentů (40 %). Názor, že by prostitutky neměly mít možnost vstoupit do zmiňovaných systému, protože si přejí prostituci zakázat mělo z JU ZSF 21 studentů (14 %) a z SZŠ a VOŠZ ČB 31 studentů (24 %).

Obrázek 10 – Osmá dotazníková otázka: Měly by podle Vašeho názoru prostitutky odvádět daně za svou činnost?

Zdroj: vlastní výzkum

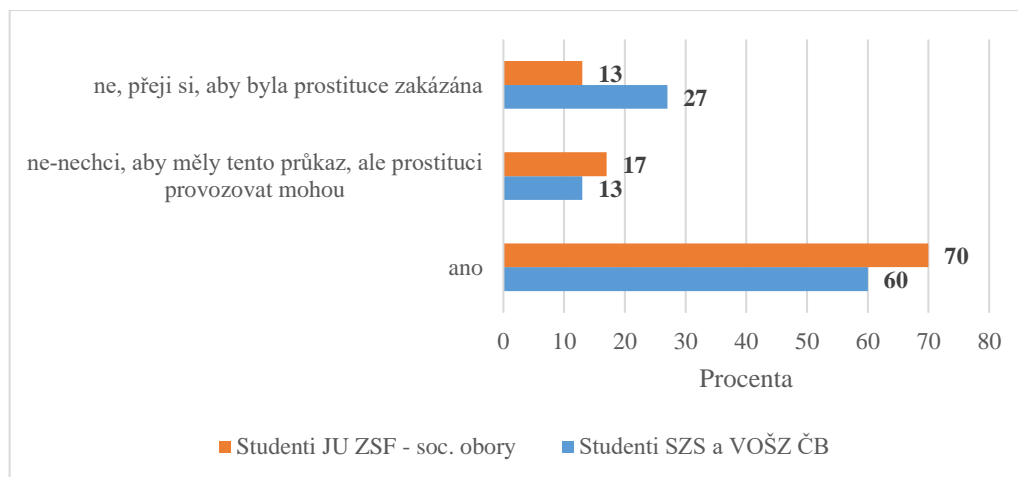
Na obr. 10 je znázorněno, zdali chtějí respondenti, aby prostitutky odváděly daně za svou činnost. Z grafu je patrné, že většina respondentů chce, aby prostitutky daně odváděly. Tuto odpověď zvolilo z JU ZSF 108 studentů (72 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 84 studentů (66 %). Odpověď "ne-daně odvádět nemusí, ale prostituci provozovat mohou" zvolilo z JU ZSF 27 studentů (18 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 17 studentů (13 %). 15 studentů (10 %) z JU ZSF a 27 studentů (21 %) ze SZŠ a VOŠZ ČB zvolilo, že by chtěli prostituci zakázat, tudíž ani nechtějí, aby platily prostitutky daně.

Obrázek 11 – Devátá dotazníková otázka: Na jakém místě by měly podle Vás prostitutky nabízet sexuální služby?

Zdroj: vlastní výzkum

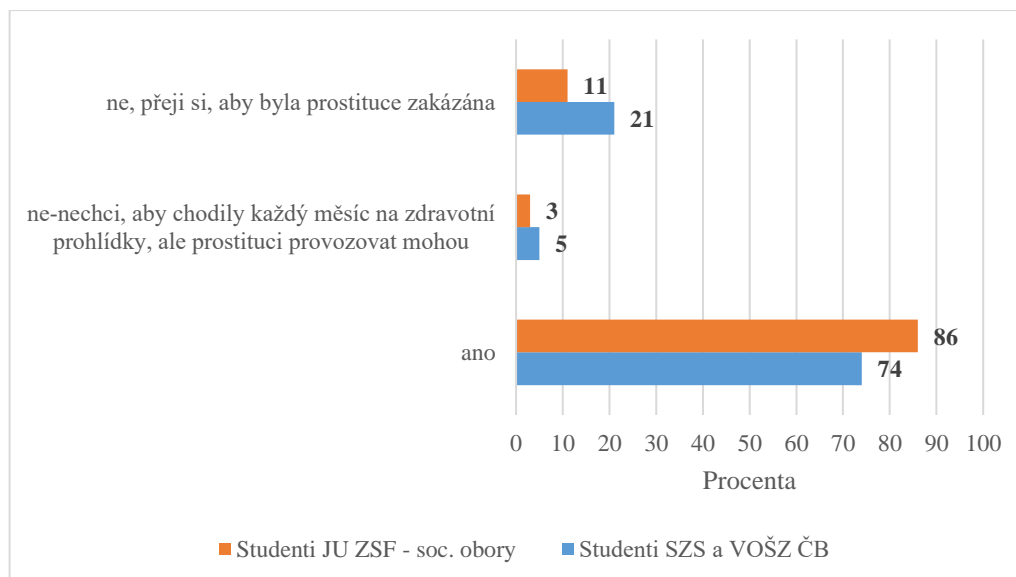
Obr. 11 udává na jakém místě by měly prostitutky podle respondentů nabízet sexuální služby. Značnou převahu hlasů dostala odpověď "pouze ve veřejných domech (night clubech) nebo privátech (za určitých podmínek)" tu zvolilo z JU ZSF 86 studentů (57 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 65 studentů (51 %). Odpověď "kdekoliv (v případě, že bude prostituce brána, jako jakékoliv jiné povolání)" by chtělo z JU ZSF 33 studentů (22 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 22 studentů (17 %). Odpověď "na městem vymezeném místě např. v jedné vymezené ulici" zvolilo z JU ZSF 5 studentů (3 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 9 studentů (7 %). Názor, že by měla být prostituce zakázána, a tudíž by prostitutky neměly nabízet sexuální služby nikde, zaujmul z JU ZSF 26 studentů (18 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 32 studentů (25%).

Obrázek 12 – Desátá dotazníková otázka: Měly by mít podle vašeho názoru prostitutky průkaz k oprávnění provozování prostituce?

Zdroj: vlastní výzkum

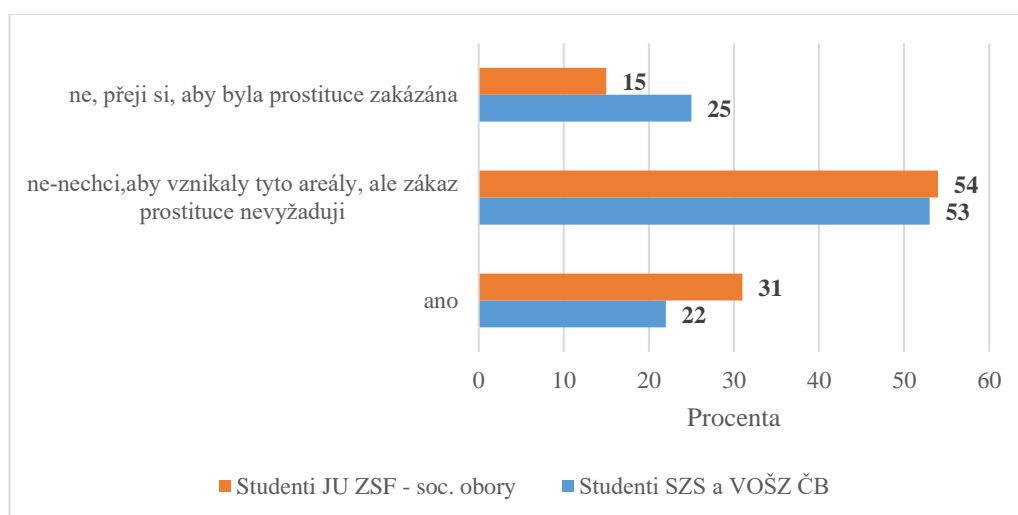
Na obr. 12 je znázorněno, jaký mají respondenti názor na průkaz k oprávnění prostituce. Z grafu je viditelné, že respondenti na tuto otázku odpovídali kladně. 104 studentů z JU ZSF (70 %) a 76 studentů z SZŠ a VOŠZ ČB odpovědělo "ano". Odpověď "ne-nechci, aby měly tento průkaz, ale prostituci provozovat mohou", zvolilo z JU ZSF 26 studentů (17 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 17 studentů (13 %). Názor, že by měla být prostituce zakázána a prostitutky by neměly tudíž mít ani průkazy k oprávnění provozování prostituce, mělo z JU ZSF 20 studentů (13 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 35 studentů (27 %).

Obrázek 13 – Jedenáctá dotazníková otázka: Chtěli byste, aby prostitutky chodily každý měsíc na zdravotní prohlídky?

Zdroj: Vlastní výzkum

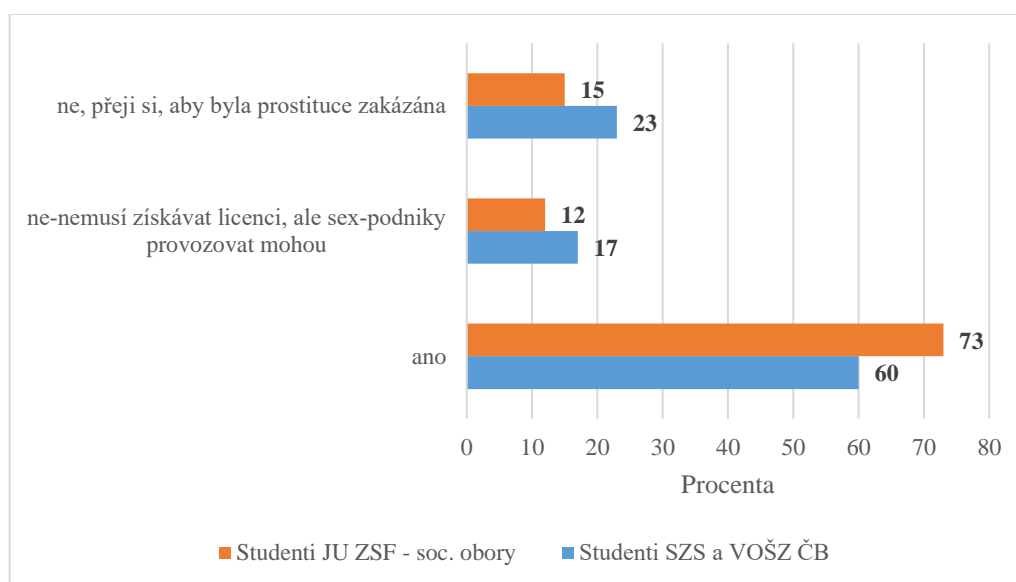
Na obr. 13 jsou znázorněny odpovědi na otázku, zdali by respondenti chtěli, aby chodily prostitutky každý měsíc na zdravotní prohlídky. Většina respondentů zvolila odpověď "ano". Konkrétně tuto možnost zvolilo z JU ZSF 128 studentů (86 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 95 studentů (74 %). Odpověď "ne-nechci, aby chodily každý měsíc na zdravotní prohlídky, ale prostituci provozovat mohou" by chtělo z JU ZSF 5 studentů (3 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 6 studentů (5 %). 17 studentů z JU ZSF (11 %) a 27 studentů ze SZŠ a VOŠZ ČB (21 %) odpovědělo, že by nechtěli, aby chodily prostitutky na zdravotní prohlídky, protože si přejí prostituci zakázat.

Obrázek 14 – Dvanáctá dotazníková otázka: Chtěli byste, aby za velkými městy vznikl areál, kde by ženy poskytovaly sexuální služby, měly by zde bezpečnostní opatření jako např. alarmy, poradenské služby aj.?

Zdroj: vlastní výzkum

Obr. 14 znázorňuje, zdali by respondenti chtěli, aby za velkými městy vznikl areál, kde by ženy poskytovaly sexuální služby. Z grafu je patrné, že většina respondentů, a to konkrétně z JU ZSF 81 studentů (54 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 69 studentů (53 %) zvolila odpověď "ne-nechci, aby vznikaly tyto areály, ale zákaz prostituce nevyžadují". 46 studentů (31 %) z JU ZSF a 27 studentů (22 %) ze SZŠ a VOŠZ ČB by chtělo tyto areály za velkými městy. Naopak 23 studentů (15 %) z JU ZSF a 32 studentů (25 %) ze SZŠ a VOŠZ ČB by tyto areály nechtělo, protože si přejí, aby byla prostituce zakázána.

Obrázek 15 – Třináctá dotazníková otázka: Měli by podle Vašeho názoru provozovatelé sex-podniků získávat od města licenci?

Zdroj: vlastní výzkum

Obr. 15 udává, jak odpovídali respondenti na otázku, zdali by měli provozovatelé sex-podniků získávat od města licenci. Z grafu je patrné, že velké procento respondentů zvolilo odpověď "ano". Konkrétně tuto odpověď zvolilo z JU ZSF 110 studentů (73 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 77 studentů (60%). Odpověď "ne-nemusí získávat licenci, ale sex-podniky provozovat mohou" zvolilo z JU ZSF 18 studentů (12 %) a ze SZŠ a VOŠZ ČB 22 studentů (17 %). 22 studentů z JU ZSF (15 %) a 29 studentů ze SZŠ a VOŠZ ČB (23 %) by chtělo prostituci zakázat, a proto si ani nepřejí, aby dostávali provozovatelé sex-podniků od města licenci.

4.4 Statistické zpracování hypotéz

Pro výpočet byl použit chí kvadrát test, nebyla zjištěna statisticky významná souvislost mezi oběma proměnnými ($p=0,19$) na 95 % hladině významnosti, která je běžná v sociálně vědních oborech.

Nulová hypotéza: Neexistuje statisticky významný rozdíl v preferovaném přístupu státu k sexbyznysu mezi studujícími ZSF a jiných škol.

Nelze tedy tvrdit, že se studující ZSF JU a studující SZŠ a VOŠZ významně liší v preferenci přístupu státu k sexbyznysu.

Kontingenční tabulka 1 Odpovědi respondentů na 4. otázku: „Jak by se měl stát postavit k prostituci?“

Odpovědi na 4. otázku	Studenti SZS a VOŠZ ČB	Studenti JU ZSF - soc. obory	Celkem
prostituci plně legalizovat	8	15	23
prostitute si nevímat, řešit pouze doprovodné sociálně patologické jevy (kuplířství, obchod s lidmi aj.)	5	9	14
prostituci regulovat (určit podmínky za kterých lze prostituci vykonávat)	78	105	183
prostituci celostátně zakázat a v případě nedodržování zákona trestně sankcionovat	37	21	58
Celkem	128	150	278

Zdroj: vlastní výzkum

Kontingenční tabulka 2 Odpovědi respondentů na 5. otázku: „Kdo by měl být trestně stíhán?“

Odpovědi na 5. otázku	Studenti SZS a VOŠZ ČB	Studenti JU ZSF - soc. obory	Celkem
nikdo	4	11	15
prostitutky	7	2	9
zákazníci-neboli muži, co chtějí využít sexuálních služby od prostitutek	1	2	3
osoby, které z prostitute kořistí (kuplíři, obchodníci s lidmi)	97	117	214
všichni	18	18	36
Celkem	127	150	277

Zdroj: vlastní výzkum

Kontingenční tabulka 3 Odpovědi respondentů na 6. otázku: „Chtěl (a) byste, aby prostitute byla úředně povolena jako podnikání?“

Odpovědi na 6. otázku	Studenti SZS a VOŠZ ČB	Studenti JU ZSF - soc. obory	Celkem
ano	39	50	89
ne-nechci, aby byla prostitute úředně povolena jako podnikání, ale zákaz prostitute nevyžadují	62	76	138
ne, přeji si, aby byla prostitute zakázána	27	24	51
Celkem	128	150	278

Zdroj: vlastní výzkum

Kontingenční tabulka 4 Odpovědi respondentů na 7. otázku: „Měly by mít prostitutky stejná práva jako všichni pracující? Tzn. možnost vstoupit do systému sociálního, důchodového a zdravotního pojištění?“

Odpovědi na 7. otázku	Studenti SZS a VOŠZ ČB	Studenti JU ZSF - soc. obory	Celkem
ano	46	77	123
ne-prostitutky by neměly mít možnost vstoupit do zmiňovaných systémů, ale prostituci provozovat mohou	51	52	103
ne, přeji si, aby byla prostituce zakázána	31	21	52
Celkem	128	150	278

Zdroj: vlastní výzkum

Kontingenční tabulka 5 Odpovědi respondentů na 8. otázku: „Měly by podle Vašeho názoru prostitutky odvádět daně za svou činnost?“

Odpovědi na 8. otázku	Studenti SZS a VOŠZ ČB	Studenti JU ZSF - soc. obory	Celkem
ano	84	108	192
ne-daně odvádět nemusí, ale prostituci provozovat mohou	17	27	44
ne, přeji si, aby byla prostituce zakázána	27	15	42
Celkem	128	150	278

Zdroj: vlastní výzkum

Kontingenční tabulka 6 Odpovědi respondentů na 9. otázku: „Na jakém místě by měly podle Vás prostitutky nabízet sexuální služby?“

Odpovědi na 9. otázku	Studenti SZS a VOŠZ ČB	Studenti JU ZSF - soc. obory	Celkem
kdekoliv (v případě, že bude prostituce brána, jako jakékoliv jiné povolání)	22	33	55
pouze ve veřejných domech (night clubech) nebo privátech (za určitých podmínek)	65	86	151
na městem vymezeném místě např. v jedné vymezené ulici	9	5	14
nikde (prostituce by měla být zakázána všude)	32	26	220
Celkem	106	117	385

Zdroj: vlastní výzkum

Kontingenční tabulka 7 Odpovědi respondentů na 10. otázku: „Měly by mít podle vašeho názoru prostitutky průkaz k oprávnění provozování prostituce? (průkaz by získala osoba, která je starší 18 let, bezúhonná a zdravotně způsobilá i zdravotně pojištěná - příslušný úřad by jim vydal oprávnění na jeden rok).“

Odpovědi na 10. otázku	Studenti SZS a VOŠZ ČB	Studenti JU ZSF - soc. obory	Celkem
ano	76	104	180
ne-nechci, aby měly tento průkaz, ale prostituci provozovat mohou	17	26	43
ne, přeji si, aby byla prostituce zakázána	35	20	55
Celkem	128	150	278

Zdroj: vlastní výzkum

Kontingenční tabulka 8 Odpovědi respondentů na 11. otázku: „Chtěli byste, aby prostitutky chodily každý měsíc na zdravotní prohlídky?“

Odpovědi na 11. otázku	Studenti SZS a VOŠZ ČB	Studenti JU ZSF - soc. obory	Celkem
ano	95	128	223
ne-nechci, aby chodily každý měsíc na zdravotní prohlídky, ale prostituci provozovat mohou	6	5	11
ne, přeji si, aby byla prostituce zakázána	27	17	44
Celkem	128	150	278

Zdroj: vlastní výzkum

Kontingenční tabulka 9 Odpovědi respondentů na 12. otázku: „Chtěli byste, aby za velkými městy vznikl areál, kde by ženy poskytovaly sexuální služby, měly by zde bezpečnostní opatření jako např. alarmy, poradenské služby aj?“

Odpovědi na 12. otázku	Studenti SZS a VOŠZ ČB	Studenti JU ZSF - soc. obory	Celkem
ano	27	46	73
ne-nechci, aby vznikaly tyto areály, ale zákaz prostituce nevyžadují	69	81	150
ne, přeji si, aby byla prostituce zakázána	32	23	55
Celkem	128	150	278

Zdroj: vlastní výzkum

Kontingenční tabulka 10 Odpovědi respondentů na 13. otázku: „Měli by podle Vašeho názoru provozovatelé sex-podniků získávat od města licenci?“

Odpovědi na 13. otázku	Studenti SZS a VOŠZ ČB	Studenti JU ZSF - soc. obory	Celkem
ano	77	110	187
ne-nemusí získávat licenci, ale sex-podniky provozovat mohou	22	18	40
ne, přeji si, aby byla prostituce zakázána	29	22	51
Celkem	128	150	278

Zdroj: vlastní výzkum

5 Diskuze

Cílem mé práce bylo zanalyzovat právní a faktický stav problematiky prostituce v ČR a porovnat jej se sousedními státy. V souvislosti s tímto cílem byla stanovena výzkumná otázka, která zní: Jaký přístup uplatňují sousední země v oblasti právního řešení prostituce? Pro tento cíl jsem aplikovala kvalitativní výzkum a jako techniku sběru dat jsem zvolila obsahovou a komparativní analýzu. Jak uvádí Chmelík (2003), prostituce se řadí mezi vážné sociální jevy a přináší zdravotní, sociální a ekonomické problémy. Urban a Dubský (2008) uvádí, že se státy po celém světě snaží s prostitutí vypořádat.

Ve světě se můžeme setkat s třemi základními politickými přístupy. V teoretické části jsem podrobně popsala, že v ČR uplatňujeme aboliční přístup. Kutálková et al. (2016) tento přístup popisuje jako právní vakuum s prvky kriminalizace. Dle současné právní úpravy není prostituce zakázána, ani výslovně povolena. Absence legislativy a uplatňování represivních opatření ale přináší problémy v praxi.

Ve své práci jsem teda chtěla zjistit, jak se s prostitutí rozhodly vypořádat sousední země. Zda mají stejnou právní úpravu jako my anebo se rozhodly pro odlišnou legislativu. Toto zjištění je velice důležité, protože jak uvádí Kutálková et al. (2016), měli bychom se inspirovat příklady z dobré praxe ze zahraničí.

Jako první stát jsem popsala Slovensko. Jak popisuje Prígl (2008), Slovensko také uplatňuje aboliční přístup. V legislativě se tedy značně neliší. Poskytování prostituce dospělými osobami není trestné. Ve slovenském trestním zákoníku jsou obsaženy trestné činy, které s prostitutí souvisí. Patří mezi ně kuplířství dle § 367 TZSR, obchod s lidmi § 179 TZSR, ohrožování mravní výchovy mládeže § 211 TZSR a také trestný čin založení a podporování zločinecké skupiny § 269 TZSR. Dále také trestné činy proti životu a zdraví. Konkrétně se jedná o trestný čin ohrožení virem lidské imunodeficiency § 165 TZSR a ohrožení pohlavní chorobou § 167 TZSR. S prostitutí dále souvisí hospodářský trestný čin neoprávněné podnikání § 251 TZSR a majetkový trestný čin krádež § 212 TZSR a loupež § 188 TZSR. Slovenskou definici prostituce můžeme najít v § 132 TZSR.

Dle Chovancové a kol. (2010) vydávají Slovenské živnostenské úřady oprávnění na provozování erotických salónů, přičemž je ale známé, že se v nich poskytuje prostituce.

Czarnecki a kol. (2014) uvádí, že německý zákon je vnímám jako krok správným směrem. S tímto se dá souhlasit, protože výzkumem bylo zjištěno, že v Německu nabyl platnosti a účinnosti 1. 1. 2002 zákon o regulaci prostituce. To znamená, že je prostituce v Německu legální a je možné ji vykonávat buď v zaměstnaneckém poměru, nebo jako podnikání. Musí se ale dodržet věková hranice 18 let věku. S reglementačním přístupem se spojuje plno povinností, ale i práv pro osoby provozující prostituci. Tyto osoby musí platit daně a mohou se zapojit do systému sociálního zabezpečení. Na druhé straně ale mají právo domáhat se své odměny za poskytnuté služby, ať už od klienta nebo provozovatele zařízení, kde v zaměstnaneckém poměru poskytují sexuální služby. Dále je právně upravené, že na odměnu má nárok pouze konkrétní osoba, která poskytla sexuální služby, a to, že si může sama prostituující osoba rozhodnout, jakého klienta přijme a jaké bude poskytovat sexuální praktiky. Většina spolkových zemí uplatňuje ve výběru daní tzv. Düsseldorfskou metodu danění. Tato metoda je založena na výběru tzv. denních paušálních daní, které se odvádí finančnímu úřadu.

Dle Havelkové et al. (2016) patří mezi zamýšlené výhody reglementačního přístupu pokles trestných činů například i snížení přenosu viru HIV. Toto se opravdu povedlo snížit Rakousku, protože začalo také uplatňovat reglementační přístup a je zde prostituce legální od roku 1974. Sexuální pracovnice mají povinnost se zaregistrovat na policii a chodit na pravidelné zdravotní prohlídky. Při první zdravotní prohlídce dostane prostituující osoba, pokud je všechno v pořádku, tzv. zdravotní knížku, na které je i její fotografie. Tuto knížku jsou povinny při případné kontrole předložit. Výzkumem jsem zjistila, že reglementační přístup přinesl výhody i v tom, že nedochází k tak velkým daňovým unikům a zlepšilo se postavení sexuálních pracovníků. Protože osoby, které poskytují sexuální služby, mají povinnost platit daně a mít platné pojištění.

Pokud je sexuální pracovnice OSVČ, musí si vše zařídit sama. Rakousko určilo daňové hranice, kdy je povinné platit daně a v jakém případě jsou sexuální pracovnice od daně osvobozeny. Jedná se o stanovenou výši ročního zisku a obrátu. V případě, že je osoba, která poskytuje placené sexuální služby v zaměstnaneckém poměru, je za odvod daní odpovědný zaměstnavatel. V Rakousku je také povinnost používat od ročního obrátu ve výši 15 000 € a hotovostního obrátu od 7 500 € registrační kasu.

Sexuální pracovnice, které jsou jako OSVČ, se musí zaregistrovat pod Živnostenskou sociální pojišťovnu. I v tomto případě je určena výše příjmu, kdy je povinné se pojistit,

a kdy si o tom mohou rozhodnout sami. Pokud je žena v zaměstnaneckém poměru, je za odvádění příspěvku na pojistné zodpovědný provozovatel podniku, kde pracuje. Musí ji pojistit u zdravotní pojišťovny Gebietskrankenkasse.

Poslední zkoumanou zemí bylo Polsko. Charkowska (2010) potvrzuje, že Polsko stejně jako Slovensko a Česká republika uplatňuje aboliční přístup. Legislativou se tedy značně neliší od těchto států.

Na základě prvního cíle jsem si stanovila ještě i druhý. Zajímalo mě, jaký názor mají studenti ZSF a studenti SZŠ a VOŠZ ČB na problematiku prostituce a její regulaci a identifikovat mezi nimi rozdíl.

Pro druhý cíl byla stanovena VO2: Jak se staví studující sociálních oborů na Zdravotně sociální fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a studující Střední zdravotnické školy a Vyšší odborné školy zdravotnické České Budějovice k regulaci prostituce?

Stanovila jsem také hypotézu: Studující sociálních oborů ZSF JU a studující Střední zdravotnické školy a Vyšší odborné školy zdravotnické České Budějovice se statisticky významně liší v preferenci přístupu státu k sexbysnusu.

Pro tento cíl jsem použila kvantitativní výzkumnou strategii a jako techniku sběru dat jsem zvolila dotazování na základě dotazníku.

Nejzásadnější otázka byla: Jak by se měl stát postavit k prostituci? Do odpovědí jsem nastínila všechny politické přístupy. Náš právní přístup týkající se prostituce přináší dle Malinové (2014) problémy v praxi kvůli absenci legislativy. Zajímalo mě, zdali respondentům vyhovuje současná právní úprava a zvolí tedy tuto možnost. Překvapivě nejčastěji zvolená odpověď byla “prostituci regulovat (určit podmínky, za kterých lze prostituci vykonávat).

Respondenti také odpovídali na otázku “kdo by měl být trestně stíhán”. Wagenaar (2014) popisuje, že v posledních letech roste lobby propagující kriminalizaci poptávky, tedy zákazníků sexuálních služeb. Respondenti tuto možnost zvolili v nejmenším počtu. Podle respondentů by měli být trestně stíháni osoby, které z prostituce kořistí, tedy kuplíři a obchodníci s lidmi.

Další otázka byla zaměřena na to, zdali by respondenti chtěli, aby byla prostituce úředně povolená jako podnikání. Kutálková et al. (2016) například tvrdí, že se náš zákon nedostatečně zabývá aspektem práv osob provozující prostituci a nepohlíží na prostituci jako na práci. Zajímalo mě tedy, jaký názor mají respondenti. Největší převahu hlasů dostala odpověď, že respondenti nechtějí, aby byla prostituce úředně povolená jako podnikání. Respondenti tedy nechtějí, aby se na prostituci pohlíželo jako na práci.

Dle Polákové (2016) by většina žen poskytující placené sexuální služby uvítala, aby byla prostituce legálně povolená jako podnikání, a aby měly ženy možnost vstoupit do systému sociálního, důchodového a zdravotního pojištění. Proto se v dotazníku objevila otázka na tuto problematiku. Respondenti souhlasili s tím, že by tyto ženy měly možnost vstoupit do zmiňovaného systémů. Zároveň vyjádřili i souhlas s tím, že by měly prostitutky odvádět daně za svou činnost.

Také mě zajímalo, na jakém místě by respondenti chtěli, aby byly nabízené sexuální služby. Kutálková et al. (2016) například popisuje, že v Německu si mohou obce vyznačit oblasti, kde bude prostituce zakázána. Z odpovědí je patrné, že respondenti by prostituci chtěli přesunout spíše do night clubů a o vymezení určitých oblastí nebo ulic nemají zájem.

Další otázka v dotazníku se týkala průkazu k oprávnění prostituce. Malinová (2011) ve svém výzkumu popisuje, že sexuální pracovnice s průkazem většinou nesouhlasí, protože chtějí být v anonymitě. Respondenti v mém výzkumu by si přáli, aby měly prostitutky tyto průkazy.

Z dotazníkového šetření jednoznačně vyplívá, že by si respondenti přáli, aby chodily prostitutky na pravidelné zdravotní prohlídky. Poláková et al. (2016) ale například popisuje, že politika povinných zdravotních prohlídek přispěla k silnějšímu tlaku na sexuální pracovnice ze strany klientů, aby nepoužívaly prezervativ.

Otázku, týkající se areálů, kde by se poskytovaly sexuální služby, jsem zařadila kvůli tomu, že se už nacházejí v Nizozemí a mají několik příznivců. Kutálková et al. (2016) popisuje, že cílem těchto areálů je regulace nabídky sexuálních služeb na ulicích v centru města, dále také snížení násilí páchaného na ženách poskytující sexuální služby, a také zlepšení přístupu žen k sociálním a zdravotním službám. Většina respondentů ale uvedla, že tyto areály nechtějí.

Poslední otázka se týkala toho, zdali by měli dostávat provozovatelé sex-podniků od města licenci. Dle Kutálkové et al. (2016) chybí nastavení formálních předpisů pro správné fungování zařízení, kde je provozována prostituce. Zajímalo mě tedy, zdali by si respondenti přáli, aby se tyto předpisy nastavily a provozovatelé museli žádat o licenci. Ukázalo se, že respondenti by toto uvítali.

V popisné statistice je detailně popsáno, jak na konkrétní otázky odpovídali studující z konkrétních škol. Ve statistickém zpracování hypotéz jsem popsala, že pro výpočet byl použit chí kvadrát test, nebyla zjištěna statisticky významná souvislost mezi oběma proměnnými ($p=0,19$) na 95 % hladině významnosti, která je běžná v sociálně vědních oborech.

Nulová hypotéza: Neexistuje statisticky významný rozdíl v preferovaném přístupu státu k sexbysnysu mezi studujícími ZSF a jiných škol. Nemůžeme tedy tvrdit, že se studující ZSF JU a studující SZŠ a VOŠZ významně liší v preferenci přístupu státu k sexbysnysu. Z toho vyplývá, že se hypotéza č. 1 v mé práci nepotvrdila.

6 Závěr

Tato bakalářská práce měla stanovené dva cíle. Prvním cílem bylo analyzovat právní a faktický stav problematiky prostituce v ČR a porovnat ho se sousedními státy. Druhým cílem bylo zjistit názory studujících sociálních oborů na Zdravotně sociální fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a studujících Střední zdravotnické školy a Vyšší odborné školy zdravotnické České Budějovice na problematiku prostituce a její regulaci a identifikovat mezi nimi rozdíly.

Teoretická část měla přinést vzhled do problematiky prostituce a možnosti její regulace. Nejprve byla vymezena definice prostituce, její historický vývoj a dělení prostituce. V teoretické části bylo dále nutné popsat pojem regulace a nastínit 3 nejzákladnější politické přístupy k řešení prostituce. Tato část také obsahovala českou legislativu týkající se prostituce. Všechny tyto části musely být v teorii obsaženy, aby čtenář správně pochopil význam práce.

Pro výzkumnou část byly stanoveny tyto výzkumné otázky a hypotéza. První výzkumná otázka zněla: Jaký přístup uplatňují sousední země v oblasti právního řešení prostituce? Pro tuto výzkumnou otázku byla zvolena obsahová a komparativní analýza. Pro sběr dat bylo použito studium odborné literatury. Druhá výzkumná otázka zněla: Jak se staví studující sociálních oborů na Zdravotně sociální fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a studující Střední zdravotnické školy a Vyšší odborné školy zdravotnické České Budějovice k regulaci prostituce? Pro tuto VO byla zvolena kvantitativní výzkumná strategie a metoda sběru dat byla provedena dotazováním na základě vlastního dotazníku.

Právní přístupy sousedních zemí jsou detailně popsány ve výsledcích a diskuzi. V rámci výzkumu byla stanovena hypotéza: Studující sociálních oborů ZSF JU a studující Střední zdravotnické školy a Vyšší odborné školy zdravotnické České Budějovice se statisticky významně liší v preferenci přístupu státu k sexbysnysu. Prověření hypotézy bylo provedeno chí kvadrát testem. Nebyla ovšem zjištěna statisticky významná souvislost mezi oběma proměnnými. Nemůžeme tedy tvrdit, že se studující ZSF JU a studující SZŠ a VOŠZ významně liší v preferenci přístupu státu k sexbysnysu.

Zadaný cíl byl v práci naplněn. Přínosem této práce je možnost využití výsledků práce pro případné budoucí řešení problematiky prostituce v České republice.

7 Seznam použité literatury

1. ADRIJASEVIC R., 2007. Feminist Review. *beautiful dead bodies: gender, migration and representation in anti-trafficking campaigns*. 86 (1), 24-44. Doi: <https://doi.org/10.1057/palgrave.fr.9400355>
2. ARBEITSGRUPPE PROSTITUTION, 2017. *Sexwork Info*. [online]. 2.vydání. Wien: Unterarbeitsgruppe der Task Force Menschenhandel. [cit. 2018-04-10]. Dostupné z: [http://www.lefoe.at/tl_files/lefoe/Sexwork-Info_Informationsbrosch%C3%BCre_f%C3%BCr_Sexdienstleisterinnen_und_Sexdienstleister_\(Deutsch\).pdf](http://www.lefoe.at/tl_files/lefoe/Sexwork-Info_Informationsbrosch%C3%BCre_f%C3%BCr_Sexdienstleisterinnen_und_Sexdienstleister_(Deutsch).pdf).
3. AULEYTNER, J., 2011. *Polityka społeczna w Polsce i w świecie*. Warszawa: Wyższa szkoła pedagogiczna. 440 s. ISBN: 978-83-61121-52-7
4. BASSERMANN, L., 1993. *Nejstarší řemeslo: kulturní dějiny prostituce*. Praha: Mladá fronta. 333 s. ISBN 80-204-0363-9.
5. BLATNÍKOVÁ, Š., 2009. *Pachatelé komerčního sexuálního zneužívání dětí*. Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci. 148 s. ISBN 80-7338-030-7.
6. BMJV, © 2018. *Gesetz zur Regelung der Rechtsverhältnisse der Prostituierten (Prostitutionsgesetz - ProstG)* [online]. Bundesministerium der Justiz und für Verbraucherschutz [cit. 2018-04-10]. Dostupné z: <https://www.gesetze-im-internet.de/prostg/ProstG.pdf>
7. BUREŠ, J. et al., 2009. *Obchod s lidmi, sexuální vykořisťování žen a zneužívání dětí v česko-německém příhraničí = Menschenhandel und sexuelle Ausbeutung von Frauen und Missbrauch von Kindern in der deutsch-tschechischen Grenzregion*. 2. opr. a dopl. vydání. Praha: Českobratrská církev evangelická. 30 s. ISBN 978-80-87098-12-7.
8. CEJP, M., et al., 2004. *Organizovaný zločin v České republice III*. Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci. 158 s. ISBN 80-7338-027-7.
9. ČERNÍK, J., MATEŇKO, J., 2001. *Mravnostná kriminalita*. Bratislava: Akadémia PZ. 145 s. ISBN 80-8054-164-7.
10. ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. © AION CS 2010-2017 [cit. 2018. 04. 10]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40#f3919820>

11. CZARNECKI, R.,
2014. *Familienreport 2014 Leistungen, Wirkungen, Trends*. Berlin: Bundesministerium für Familie, Senioren, Frauen und Jugend. [online]. [cit. 2018-07-21]. Dostupné z: <https://www.bmfsfj.de/blob/93784/e1e3be71bd501521ba2c2a3da2dca8bc/familienreport-2014-data.pdf>
12. DAVIDSON, J. C., 2006. *Feminist Review*. *will the real sex slave please stand up?* 83 (1), 4-22. Doi: <https://doi.org/10.1057/palgrave.fr.9400278>
13. DISMAN, M., 2002. *Jak se vyrábí sociologická znalost*. 3. vydání. Praha: Karolinum. 374 s. ISBN 978-80-246-0139-7.
14. EHRLICHOVÁ, A., 2014. *Dějiny neřesti: po stopách Josefiny Mutzenbacherové*. Praha: Ikar. 238 s. ISBN 978-80-249-2508-0.
15. GOŹDZIAK, E. M., 2016. *Contested Childhoods: Growing up in Migrancy. Forced Victims or Willing Migrants? Contesting Assumptions About Child Trafficking*. 23-41. Doi: https://doi.org/10.1007/978-3-319-44610-3_2
16. HAVELKOVÁ, B., HANČILOVÁ, B., ed., 2014. *Co s prostitutí? Veřejné politiky a práva osob v prostituci*. Praha: Sociologické nakladatelství SLON. 304 s. ISBN 978-80-7419-149-7.
17. CHARKOWSKA, K.,
2010. *Zjawisko prostytutki w doświadczeniach prostytutkiujących się kobiet*. Krakow: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. 203 s. ISBN 978-83-7587-720-5.
18. CHMELÍK, J., 2003. *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*. Praha: Portál. 208 s. ISBN 80-7178-739-6.
19. CHOVANCOVÁ, K., a kol, 2010. Sex-biznis a diskriminácia. In: *Zborník ku konferenci o různých formách diskriminácie*. Bratislava: Kartprint, s. 96. ISBN 978-8088870-82-1.
20. CHROMÝ, J., 2007. *Nad právním postihem provozování prostituce (nejen) dle návrhu trestního zákoníku*. Státní zastupitelství roč. 5, č. 9, s. 15. ISSN 1214-3758.
21. JAKOBI, A. P., HAUNSCHILD, J., 2016. *Zeitschrift für Außen- und Sicherheitspolitik*. *Global Crime Governance: Perspektiven und Grenzen transnationaler Kooperation*. 9 (1), 1-11. Doi: <https://doi.org/10.1007/s12399-015-0543-z>
22. JELÍNEK, J., 2017. *Trestní právo hmotné. Obecná část. Zvláštní část*. 6. aktualizované doplněné vydání. Praha: Leges. 976 s. ISBN 978-80-7502-236-3.

23. KLEEMANS, E. R., HUISMAN W., 2015. *Crime, Law and Social Change. Multi-agency approaches in 'criminogenic' settings: the case of the Amsterdam Red Light District*. 64 (4-5), 247-261. Doi: <https://doi.org/10.1007/s10611-015-9590-6>
24. KORGO, D., 2015. Trestnoprávne riešenia okolností týkajúcich sa prostitúcie. In: Hullová M., eds. *Zborník z medzinárodnej virtuálnej vedeckej konferencie Mravnostná kriminalita jako společenský fenomén a možnosti jej kontroly*. Bratislava: Akadémié Policajného zboru v Bratislavě, s. 120-125. ISBN 978-80-8054-647-2.
25. KUTÁLKOVÁ, P. et al., 2016. *Jde to i jinak! Analýza vztahů sexuální práce, zákonů a policie*. Brno: ROZKOŠ bez RIZIKA. 179 s. ISBN 9-788027-005352.
26. KUTÁLKOVÁ, P. et al., 2016. *Tak tohle ne! Analýza násilí v sexbyznysu a jeho řešení*. Brno: ROZKOŠ bez RIZIKA. 189 s. ISBN 978-80-260-9638-2.
27. LEFÖ, 2016. *Informationsblatt für Beratungsstellen zur Beleg- und Registrierkassenpflicht*. [online]. [cit. 2018-04-10]. Dostupné z: [http://www.lefoe.at/tl_files/lefoe/Informationsblatt_fuer_Beratungsstellen_Beleg- und_Registrierkassenpflicht_LEFOe%20\(002\).pdf](http://www.lefoe.at/tl_files/lefoe/Informationsblatt_fuer_Beratungsstellen_Beleg- und_Registrierkassenpflicht_LEFOe%20(002).pdf).
28. LEFÖ, 2017. *Information zur Versicherung und Besteuerung in den SDL*. [online]. [cit. 2018-04-10]. Dostupné z: http://www.lefoe.at/tl_files/lefoe/Information_Steuern_und_Versicherung_deutsch_neu.pdf.
29. LENDEROVÁ, M., 2002. *Chytila patrola, aneb, Prostituce za Rakouska i republiky*. Praha: Karolinum. 219 s. ISBN 80-246-0379-9.
30. MAY, T., HAROCOPOS, A., HOUGH, J.M., 2002. *Z lásky nebo za peníze: kuplíři a provozování prostituce*. Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci. 58 s. ISBN 80-7338-003-X.
31. MITLÖHNER, M., 1999. *Erotika a paragrafy*. Praha: GRADA. 136 s. ISBN 80-7169-691-9.
32. MORUS, 2007. *Světové dějiny sexuality*. Praha: Ikar. 282 s. ISBN 978-80-249-0887-8.
33. MYŠKA, M., 2006. *Kněžky Venušiny, aneb, Z historie prostituce v průmyslovém velkoměstě*. Ostrava: Repronis. 40 s. ISBN 80-7329-117-7.

34. NOVÁKOVÁ, M., 2014. Kriminalizácia a legalizácia prostitúcie v Českej republike. In: Acta Iuridica Olomucensia Supplementum 1: *Zahraniční vlivy na vnitrostátní právo*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, s. 77-87. ISSN 1805-9554.
35. POLSKO. *Trestní zákoník*. In: Money.pl [online]. © 2018 WIRTUALNA POLSKA MEDIA S.A [cit. 2018. 07. 22]. Dostupné z: <https://prawo.money.pl/kodeks/karny/czesc-szczegolna/rozdzial-xxv-przestepstwa-przeciwko-wolnosci-seksualnej-i-obyczajnosci>
36. PRÍGL, A., 2008. *Vybrané kapitoly ze sociálnej patológie*. Žilina: Žilinská univerzita. 162 s. ISBN 978-80-80708-43-6.
37. REICHEL, J., 2009. *Kapitoly metodologie sociálnich výzkumů*. Praha: Grada Publishing. 184 s. ISBN 978-80-247-3006-6.
38. REINSCHMIDT, L., 2016. *Prostitution in Österreich, der Schweiz und den Niederlanden Rechtslage und Auswirkungen im Vergleich* [online]. Berlín: Institut für Sozialarbeit und Sozialpädagogik e.V. [cit. 2018-04-10]. Dostupné z: <http://www.beobachtungsstelle-gesellschaftspolitik.de/f/c6b828484d.pdf>
39. RINGDAL, J., 2000. *Nejtěžší povolání světa kapitoly z dějin prostituce*. Brno: Doplněk. 425 s. ISBN 80-7239-046-5.
40. RIS, © 2018. *Bundesrecht konsolidiert: Gesamte Rechtsvorschrift für Strafgesetzbuch, Fassung vom 24.04.2018*. [online]. Wien: Bundesministerium für Digitalisierung und Wirtschaftsstandort. [cit. 2018-04-10]. Dostupné z: <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=10002296>
41. SEXVICE FOR SEX WORKERS, © 2018. *Sex Work* [online]. TAMPEP [cit. 2018-04-10]. Dostupné z: <http://www.services4sexworkers.eu/s4swi/articles/view/id/12>
42. SLOVENSKO. Zákon č. 300/2005 Z.z., trestný zákon. In: *Zákony pre ľudí.sk* [online]. © S-EPI 2010-2018 [cit. 2018-04-10]. Dostupné z: <http://www.zakonypreludi.sk/zz/2005-300#p367>
43. *Statistické prehledy kriminality za rok 2016*, 2016. [online]. Policie České republiky. [cit. 2018-02-21]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/statistiky-kriminalita.aspx>

44. SZTOBRYN-GIERCUSZKIEWICZ, J.,
2004. *Psychologiczne aspekty prostytutki*. Łódź: Dajás. 161 s. ISBN 83-911436-2-7.
45. SVATOŠ, R., 2012. *Kriminologie*. Plzeň: Aleš Čeněk. 290 s. ISBN 978-80-7380-389-6.
46. ŠÁMAL, P., 2012. *Trestní zákoník komentář*. 2.vydání. Praha: C.H.Beck. 3632 s. ISBN 978-80-7400-428-5.
47. ŠÍDOVÁ, L., POLÁKOVÁ, J., MALINOVÁ, H., 2013. *Ze sexybyznysu na trh práce? Přenos znalostí v oblasti legálního uchopení prostituce a jeho dopad na trh práce*. Brno: Rozkoš bez rizika. 187 s. ISBN 978-80-260-4963-0.
48. TRÁVNÍČKOVÁ, I., 2004. *Obchodování se ženami z pohledu České republiky*. Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci. 148 s. ISBN 80-7338-030-7.
49. URBAN, L., DUBSKÝ, J., 2008. *Sociální deviace*. Plzeň: Aleš Čermák. 167 s. ISBN 978-80-7380-133-5.
50. VANÍČKOVÁ, E., 2007. *Dětská prostituce*. 2. doplněné vydání. Praha: Grada. 141 s. ISBN 978-80-247-2218-4.
51. VOŇKOVÁ, J., 1998. Obchod se ženami z pohledu České republiky. In: *Obchod se ženami v postkomunistických zemích střední a východní Evropy: Česko-ukrajinská konference, Praha, 27–28.listopad 1997 = Traffic in Women in Postcommunist Countries of Central and Eustern Europe: Czech-Ukrainian conference, Prague 27.-28.November 1997*. Praha: La Strada. 21-25 s.
52. WIŚNIEWSKA, K., 2007. *Kobieta nie jest grzechem*. Kraków: Znak. 248 s. ISBN: 978-83-240-0855-1.

8 Seznam příloh

Příloha č. 1: Dotazník

Příloha 1

1. Na jaké škole studujete?

- a) Na Jihočeské univerzitě-na Zdravotně sociální fakultě (obor se sociálním zaměřením)
- b) Na Střední zdravotnické škole a Vyšší odborné škole zdravotnické ČB

2. Jaké je vaše pohlaví?

- a) žena
- b) muž

3. Kolik je Vám let?

- a) 16-17 let
- b) 18-20 let
- c) 21-23
- d) 24 a více let

4. Jak by se měl stát postavit k prostituci?

- a) prostituci plně legalizovat
- b) prostitute si nevšímat, řešit pouze doprovodné sociálně patologické jevy (kuplířství, obchod s lidmi aj.)
- c) prostituci regulovat (určit podmínky, za kterých lze prostituci vykonávat)
- d) prostituci celostátně zakázat a v případě nedodržování zákona trestně sankcionovat

5. Kdo by měl být trestně stíhán?

- a) nikdo
- b) prostitutky
- c) zákazníci-neboli muži, co chtějí využít sexuálních služby od prostitutek
- d) osoby, které z prostituce kořistí (kuplíři, obchodníci s lidmi)
- e) všichni

6. Chtěl (a) byste, aby prostituce byla úředně povolená jako podnikání?

- a) ano
- b) ne-nechci, aby byla prostituce úředně povolená jako podnikání, ale zákaz prostituce nevyžadují
- c) ne, přeji si, aby byla prostituce zakázána

7. Měly by mít prostitutky stejná práva jako všichni pracující? Tzn. možnost vstoupit do systému sociálního, důchodového a zdravotního pojištění?

- a) ano
- b) ne-prostitutky by neměly mít možnost vstoupit do zmiňovaných systémů, ale prostituci provozovat mohou
- c) ne, přeji si, aby byla prostituce zakázána

8. Měly by podle Vašeho názoru prostitutky odvádět daně za svou činnost?

- a) ano
- b) ne-daně odvádět nemusí, ale prostituci provozovat mohou
- c) ne, přeji si, aby byla prostituce zakázána

9. Na jakém místě by měly podle Vás prostitutky nabízet sexuální služby?

- a) kdekoliv (v případě, že bude prostituce brána, jako jakékoliv jiné povolání)
- b) pouze ve veřejných domech (night clubech) nebo privátech (za určitých podmínek)
- c) na městem vymezeném místě např. v jedné vymezené ulici
- d) nikde (prostituce by měla být zakázána všude)

10. Měly by mít podle vašeho názoru prostitutky průkaz k oprávnění provozování prostituce? (průkaz by získala osoba, která je starší 18 let, bezúhonná a zdravotně způsobilá i zdravotně pojištěná – příslušný úřad by jim vydal oprávnění na jeden rok).

- a) ano
- b) ne-nechci, aby měly tento průkaz, ale prostituci provozovat mohou
- c) ne, přeji si, aby byla prostituce zakázána

11. Chtěli byste, aby prostitutky chodily každý měsíc na zdravotní prohlídky?

- a) ano
- b) ne-nechci, aby chodily každý měsíc na zdravotní prohlídky, ale prostituci provozovat mohou
- c) ne, přeji si, aby byla prostituce zakázána

12. Chtěli byste, aby za velkými městy vznikl areál, kde by ženy poskytovaly sexuální služby, měly by zde bezpečnostní opatření jako např. alarmy, poradenské služby aj?

- a) ano
- b) ne-nechci, aby vznikaly tyto areály, ale zákaz prostituce nevyžadují
- c) ne, přeji si, aby byla prostituce zakázána

13. Měli by podle Vašeho názoru provozovatelé sex-podniků získávat od města licenci?

- a) ano
- b) ne-nemusí získávat licenci, ale sex-podniky provozovat mohou
- c) ne, přeji si, aby byla prostituce zakázána

9 Seznam obrázků a tabulek

Obrázek 1 – Dynamika trestného činu kuplířství za rok 2008 až 2016	32
Obrázek 2 – Dynamika trestného činu obchod s lidmi za rok 2008 až 2016	33
Obrázek 3 – První dotazníková otázka: Na jaké škole studujete?	49
Obrázek 4 – Druhá dotazníková otázka: Jaké je Vaše pohlaví?	50
Obrázek 5 – Třetí dotazníková otázka: Kolik je Vám let?	50
Obrázek 6 – Čtvrtá dotazníková otázka: Jak by se měl stát postavit k prostituci?	51
Obrázek 7 – Pátá dotazníková otázka: Kdo by měl být trestně stíhán?	52
Obrázek 8 – Šestá dotazníková otázka: Chtěl(a) byste, aby prostituce byla úředně povolená jako podnikání?	53
Obrázek 9 – Sedmá dotazníková otázka: Měly by mít prostitutky stejná práva jako všichni pracující? Tzn. Možnost vstoupit do systému sociálního, důchodového a zdravotního pojištění?	54
Obrázek 10 – Osmá dotazníková otázka: Měly by podle Vašeho názoru prostitutky odvádět daně za svou činnost?	55
Obrázek 11 – Devátá dotazníková otázka: Na jakém místě by měly podle Vás prostitutky nabízet sexuální služby?	56
Obrázek 12 – Desátá dotazníková otázka: Měly by mít podle vašeho názoru prostitutky průkaz k oprávnění provozování prostituce?	57
Obrázek 13 – Jedenáctá dotazníková otázka: Chtěli byste, aby prostitutky chodily každý měsíc na zdravotní prohlídky?	58
Obrázek 14 – Dvanáctá dotazníková otázka: Chtěli byste, aby za velkými městy vznikl areál, kde by ženy poskytovaly sexuální služby, měly by zde bezpečnostní opatření jako např. alarmy, poradenské služby aj.?	59
Obrázek 15 – Třináctá dotazníková otázka: Měli by podle Vašeho názoru provozovatelé sex-podniků získávat od města licenci?	60
Tabulka 1 celková komparace	48
Kontingenční tabulka 1 Odpovědi respondentů na 4. otázku: „Jak by se měl stát postavit k prostituci?“	61
Kontingenční tabulka 2 Odpovědi respondentů na 5. otázku: „Kdo by měl být trestně stíhán?“	61

Kontingenční tabulka 3 Odpovědi respondentů na 6. otázku: „Chtěl (a) byste, aby prostitute byla úředně povolená jako podnikání?“	61
Kontingenční tabulka 4 Odpovědi respondentů na 7. otázku: „Měly by mít prostitutky stejná práva jako všichni pracující? Tzn. možnost vstoupit do systému sociálního, důchodového a zdravotního pojištění?“	62
Kontingenční tabulka 5 Odpovědi respondentů na 8. otázku: „Měly by podle Vašeho názoru prostitutky odvádět daně za svou činnost?“	62
Kontingenční tabulka 6 Odpovědi respondentů na 9. otázku: „Na jakém místě by měly podle Vás prostitutky nabízet sexuální služby?“	62
Kontingenční tabulka 7 Odpovědi respondentů na 10. otázku: „Měly by mít podle vašeho názoru prostitutky průkaz k oprávnění provozování prostitute? (průkaz by získala osoba, která je starší 18 let, bezúhonná a zdravotně způsobilá i zdravotně pojištěná - příslušný úřad by jim vydal oprávnění na jeden rok).“	63
Kontingenční tabulka 8 Odpovědi respondentů na 11. otázku: „Chtěli byste, aby prostitutky chodily každý měsíc na zdravotní prohlídky?“	63
Kontingenční tabulka 9 Odpovědi respondentů na 12. otázku: „Chtěli byste, aby za velkými městy vznikl areál, kde by ženy poskytovaly sexuální služby, měly by zde bezpečnostní opatření jako např. alarmy, poradenské služby aj?“	63
Kontingenční tabulka 10 Odpovědi respondentů na 13. otázku: „Měli by podle Vašeho názoru provozovatelé sex-podniků získávat od města licenci?“	63

10 Seznam zkratek

BGBI – Bundesgesetzblatt

ČR – Česká republika

ProstG – Gesetz zur Regelung der Rechtsverhältnisse der Prostituierten

StGB – Strafgesetzbuch

TZ – trestní zákoník